

ANABASIS

List učenika Klasične gimnazije fra. Marijana Lanosovića - Godina 15, broj 15

ROĐENDAN ŠKOLE

Impressum

List učenika i profesora Klasične gimnazije fra Marijana Lanosovića s pravom javnosti u Slavonskom Brodu šk. god. 2009./2010. , br. 15.

Izdavač:
Klasična gimnazija
fra Marijana Lanosovića
P. Krešimira IV bb
35 000 Slavonski Brod

Za izdavača:
Mijo Hrman, ravnatelj

Urednici:
fra Vlado Rukavina
prof. Ana Alar

Novinari:
M. Begić, M. Đaković, L. Gajger,
B. Galović, I. Grubišić, A. Gručić,
G. Jelinić, I. Karlović, K. Kovačević,
A. Majić, M. Majić, I. Pospisil, G. Poštić
J. Relić, A. Sivrić, M. Soldan, M. Zmaić

Grafički urednik:
Vedran Jukić | Mali Studio

Lektura:
Prof. Antonija Bitunjac
mr. sc. Silvana Ereiz

Fotografije:
Fotoarhiva škole,
Fotografija s naslovnice: B. Hercog i N. Svilar

Grafički tisak:
Tiskara TDA

Naklada:
400 komada

Sadržaj

RIJEČ RAVNATELJA, RIJEČ UREDNIKA	3.
TKO JE FRA MARIJAN LANOSOVIĆ ???	4.
INTERVJU - P.DOMAGOJ ŠIMUNOVIĆ	5.
INTERVJU - MARIJA SAMARDŽIĆ, PROF. ...	6.
NAŠIH PRVIH PETNAEST GODINA	7.
CRTICE IZ POVIJESTI NAŠE ŠKOLE ...	8.
NEKAD UČENICI, DANAS PROFESORI ..	9-10.
NOVO LICE ŠKOLE	11.
SVIJET NAS KLASIČARA	12-19.
NAŠI TALENTI	22-25.
PUT PUTUJEM	26-29.
ARS POETICA	30.
FOTOGRAFIJA	31.
ZABAVA	32-38.

RIJEČ RAVNATELJA

Dragi čitatelji,

Sukladno tradiciji katoličkih škola u Europi (cf. čl. 4. i 80. Statuta Klasične gimnazije fra M. Lanosovića, 2009.), cilj naše škole jest: “dati učenicima temeljitu izobrazbu, razviti u njima smisao za zdravu kritičnost i trijezno prosuđivanje, pomoći u otkrivanju kršćanskih vrijednosti i osposobiti ih za zauzeto djelovanje u društvu i u Crkvi” (čl. 16).

Filozofija je naše škole predstavljena u izričaju ‘kultura respekta’. Respekt kao uzajamna obazrivost oduvijek pripada najvažnijim vrijednostima u ljudskom međusobnom ophođenju. Respekt regulira trajno osjetljivi odnos blizine i distance. Premda respekt često izjednačujemo s uljudnošću i dobrim vladanjem, taj pojam znači više. To je unutarnji stav koji izražava pažljivost prema drugoj osobi. Dolazi od latinskog “respectare”, što znači “pogledati natrag”, “obazreti se”, biti obziran. Također, kultura respekta uključuje učenje kako se ophoditi sa slobodom i različitostima u društvu.

Što se tiče obrazovanja i odgoja učenika u našoj školi, pozornost profesora i odgojitelja usmjerena je prema poje

dinačnom učeniku, s njegovim dobrim i manje dobrim osobinama. Učeniku se daje vrijeme i prostor da sazrije njegova osobnost. Htjeli bismo da naša gimnazija bude rasadnik kršćanske kulture života i vrijednosno prožete znanosti. U toj tradiciji mi poimamo našu gimnaziju kao mjesto gdje mladi ljudi uče izgrađivati svoj karakter, školuju svoj duh, srce i tijelo, kako bi postepeno izučili slobodu i odgovornost samostalnog življenja, kako bi znali postaviti i dosegnuti vlastite ciljeve, posvijestiti i iskusiti svoje granice, cijeliti druge pored sebe i za njih se angažirati. Nastojimo mlade ljude odgajati prema kršćanskoj slici čovjeka, s poštovanjem, cjelovito i partnerski.

Povodom petnaeste obljetnice djelovanja Klasične gimnazije fra Marijana Lanosovića najbolje želje i pozdrave upućujem svim profesorima i djelatnicima naše škole, sadašnjim i bivšim učenicima, njihovim roditeljima, dobročiniteljima naše škole, građanima i javnim djelatnicima grada Broda, kao i Brodsko-posavske županije, svima koji prate i podupiru naše djelovanje.

pater Mijo Hrman, ravnatelj

RIJEČ UREDNIKA

Dragi čitatelji!

Nakon dužeg vremena opet u rukama imate novi broj Anabasisa.

Približio se Dan škole i tom prigodom nastojali smo za ovaj broj školskog lista prikupiti što više zanimljivog materijala koji će prije svega biti poučan, informativan, ali i sveobuhvatan budući da ove godine slavimo 15. obljetnicu naše gimnazije.

Donosimo vam zanimljive uratke naših vrijednih učenika - novinara, pčelica koje su marno prikupljale brojne informacije, zanimljivosti iz života škole, popisali i opisali protekle događaje, mnoge uspjehe i kreativne dosege naših svestranih i nadarenih kolega kojima se ponosimo.

Trudili smo se, pisali, istraživali, razmišljali i sada uživajte plod naših ruku, ali i srca koje smo u ovaj rad unijeli. Što još reći osim – uživajte, čitajte, veselite se i radosno proslavite veliku obljetnicu naše škole.

Vaši urednici.

TKO JE FRA MARIJAN LANOSOVIĆ ???

Marijan Lanosović rođen je odn. kršten 12. lipnja 1742. u Orubici, a umro u Brodu 25. studenog 1812. Sa devetnaest godina položio je zavjete i postao franjevac u Beču, te počeo svoje školovanje u Somboru, pa u Budimu gdje je primio đakonat. Bio je, dakle, učenik a potom i učitelj na filozofskim i teološkim školama franjevačke provincije sv. Ivana Kapistranskog. Na filozofskom učilištu u Budimu slušao je tri godine filozofiju (1763-1766) i na kraju školovanja obranio u javnoj raspravi teze prof. Jeronima Jakočevića iz svih filozofskih disciplina. Zatim je četiri godine studirao teologiju na teološkoj školi u Osijeku (1766-1770), na kojoj su predavali profesori: Ivan Velikanović, Alojzije Nemeth, Josip Pavišević, Ladislav Jezik, Kristofor Trieborsk. Položivši ispit za profesora filozofije 1770., kao mladi franjevac i svećenik preuzeo je učiteljsku katedru na filozofskom učilištu u Brodu (1770-1773). Dužnost profesora teologije preuzeo je školske godine 1773./74. zamjenjujući u ljetnom semestru na teološkoj školi u Osijeku prof. Josipa Paviševića. Iste godine 15. rujna nastupio je na humanističkoj gimnaziji u Osijeku i predavao ondje dvije godine. Tih godina napisao je svoju prvu gramatiku: Uvod u latinsko ricsih slaganje s nikkima nimacskoga jezika..., i tiskao u Osijeku 1776. Potom se vraća na teološku školu, gdje je predavao od jeseni 1777. pa do jeseni 1783. Držao je katedre dogmatske teologije i crkvenog prava. U međuvremenu je 7. rujna 1778. položio profesorski ispit pred ispitnom komisijom kojoj je predsjedao provincijal Blaž Tadijanović.

Letimičan pogled na Lanosovićevo višedimenzionalno kulturno i prosvjetiteljsko djelovanje otkriva samog Lanosovića kako svestranog kulturnog djelatnika. No valja također uočiti da je Lanosović svojim školovanjem usvojio i profesorskim djelovanjem nastavio i obilno umnožio kulturnu baštinu škola u kojima je učio i predavao. Doista, filozofske i teološke škole franjevačkih zajednica desetljećima su njegovale svestranu kulturnu djelatnost u kojoj je bilo mjesta i za gramatička i leksička pitanja. Te su škole čuvale kulturnu baštinu i trajno razvijale stvaralaštvo u svrhu cjelovitog narodnog prosvjetivanja, presudnog za narodni, kulturni i crkveni

identitet hrvatskoga življa u Slavoniji, Srijemu i Podunavlju.

Nakon svoje profesorske službe, od 1783. pa sve do 22. veljače 1788. Lanosović je bio župnik i gvardijan u Našicama, a zatim je prihvatio poziv bečke vlade (18. travnja 1788.) da bude jedan od članova redakcije rječnika Joakima Stullija. Iz Beča je prešao u Budim 1791. i ostao ondje do 1800. Lanosović je u Budimu 1794. tiskao svoj Evangelistar ilirički... Od 7. ožujka 1804. do 15. svibnja 1806. upravljao je Provincijom sv. Ivana Kapistranskog. U to vrijeme Lanosović je iskoristio svoje dobre veze sa đakovačkim biskupom Antunom Mandićem, da po povratu samostan u Brodu. Tako je 1806. nakon 20 godina samostan vraćen franjevcima. Kao gvardijan Lanosović se dao na posao oko obnove i preuređenja samostana i u Brodu ostao do svoje smrti 25. studenog 1812. Kao samostanski kroničar bilježio je događanja u samostanu, u Brodu kao i ratna zbivanja u Europi.

p. Mijo Hrman, ravnatelj

INTERVJU - p. DOMAGOJ ŠIMUNOVIĆ

ŽIVITE U SADAŠNJOSTI ...

Ako pitate bilo kojeg učenika prijašnjih generacija, ili sadašnjih maturanata, što misle o pateru Domagoju, većinom ćete čuti isti odgovor: „Legenda!“

Pater Domagoj ušao je u povijest naše škole kao njezin osnivač, prvi ravnatelj, profesor njemačkog i grčkog jezika te vjeronauka. Prvi je zagovornik susreta katoličkih gimnazija, a u njegovo je vrijeme osnovan i školski orkestar kojim se i danas ponosimo.

Za mnoge je učenike on bio (i ostao) pater Dodo, što mu nikada nije smetalo, a svima vama koji niste imali priliku upoznati ga, sada vam je nudimo.

• Poželite li se vratiti u školu?

- Ne. Niti imam želju niti se osjećam sposobnim.

• Koji Vam je predmet bilo najdraže predavati?

- Grčki vam je kao matematika, morate imati „žicu“ za njega, tako da mi je on bio drag. Inače, završio sam hrvatski i njemački jezik.

• Je li Vam bila draža uloga ravnatelja ili profesora?

- Nisam se nikada doživljavao ravnateljem, ali je daleko lakše bilo kada sam bio samo profesor.

• Da možete, biste li promijenili nešto iz razdoblja kada ste bili aktivni u školi?

- Mijenjao bih nešto što zapravo nema veze sa mnom. Da se mene pita, stavio bih modernu književnost u prvi razred jer je bliža mlađoj generaciji, dok bih staru stavio u četvrti razred.

• Čime se najviše ponosite što ste učinili kao ravnatelj?

- Prvi smo započeli susrete katoličkih gimnazija u veljači 2003. godine. Tada su u Slavonskom Brodu gostovali učenici iz Sinja, Pazina, Zagreba, Osijeka pa čak i iz Žepča. Slali smo učenike na europska natjecanja iz latinskoga i grčkoga jezika, gdje smo jedne godine bili 10., a sudjelovalo je preko 700 natjecatelja. Orkestar je nešto čime se jako ponosim.

• Sjećate li se bivših učenika koji sada rade kao profesori u KGFML? Recite nam nešto o njima.

- Kako se ne bih sjećao. Oni su znak zrelosti i ozbiljnosti škole.

Profesor Matičević bio je tih, ali je uvijek rado pomagao. Profesor Blažević bio je pjesnička duša. Uvijek veseo, nasmijan, raspoložen.

Pedagoginja je Ana draga, ali je bila energična, zahtjevna, zauzeta.

Profesorica je Andrea uvijek htjela znati više.

Knjižničarka Magdalena je uvijek bila marljiva i vrijedna.

• Anegdota!

- Jedna od vrlo lijepih i dragih uspomena jest ta da su učenici naše škole uvijek bili pristojni, pa tako i u Grčkoj, gdje su se kupali i zezali bez ikakvih psovki i ljutnje, što je ugodno iznenadilo prolaznike pa su na kraju pitali patera odakle su i pohvalili ih. (Bravo naši!)

- Učenici su me uvijek znali ugodno iznenaditi raznim pri- znanjima, što mi i danas zna izmamiti osmijeh na lice.

* Recite nam nešto o otvorenju škole iz Vaše perspektive.

Kada je bio raspisan natječaj za upis, nisam mogao spavati. Bio sam u velikom strahu i nedoumici. Pitao sam se hoće li itko doći, kako će to sve izgledati i hoće li uspjeti.

Prve smo dvije godine imali po dvadesetero ili dvadeset-petero đaka u razredu, dok smo već treće godine morali odbijati kandidate.

Također, jedne smo godine bili prisiljeni imati tri odjeljenja.

Neformalna pitanja

* Grčka ili talijanska kultura?

- Grčka. Ona je toplija, dok je rimska hladna.

• Koju državu/grad biste htjeli posjetiti?

- Mnogo sam proputovao, tako da sam danas zadovoljan sa Slavonskim Brodom.

• Što ste slušali u mladosti? Slušate li to i danas rado?

- Rado slušam Eurosong, Lijepom našom, a u mladosti sam slusao Jesus Christ Superstar.

• Najdraže jelo, piće?

- Što se jela tiče, nikada ne prigovaram! Volim sve što je slano i papreno! U Irskoj sam kao student pio whisky, tako da je i danas to broj 1.

• Na čiji koncert biste htjeli otići?

- Ive Pogorelića. On mi je fantastičan!

• Jeste li vatreni navijač?

- O, itekako! Ako gube, prestanem gledati. Često me se moglo vidjeti na Marsonijinu stadionu, dok su još bili u 1. ligi.

• Koji je Vaš moto?

- Ne smatram se nekim velikim čovjekom da bih imao svoj moto, ali ako već moram, to je da sam uvijek na raspolaganju ljudima.

• Što biste poručili čitateljima za kraj?

- Raduj se tko si i budi sretan tko si!
- Napreduj vlastitim radom. Otkrij koliko je potencijala u tebi! Ne idi ni ispod ni iznad toga!

I za kraj: ŽIVITE U SADAŠNJOSTI!

Marta Begić, 4.a

KUĆA NA STIJENI...

Kad se u našoj školi spomene riječ kemija, jedina osoba koja nam pada na pamet je naša profesorica Samardžić. Ona se možda čini stroga, ali kroz razgovor smo saznali da to nije tako.

1. Kako ste se odlučili za zvanje profesorice kemije?

Po zvanju sam diplomirani inženjer kemije. Budući da mi se po završetku studija ukazala prilika raditi u prosvjeti, prihvatila sam posao profesorice kemije u gimnaziji „Matija Mesić“. Nakon tri godine okušala sam i posao u industriji, radeći na tehnologiji zaštite energetskih postrojenja. Zatim sam napustila posao i posvetila se svojoj obitelji, jer sam tada već imala pet sinova. Osnutkom naše klasične gimnazije počela sam raditi kao profesorica kemije i položila psihološko – pedagoške predmete.

2. Je li teško biti profesor danas?

Zahtjevno je! Pogotovo ako se čovjek želi potpuno angažirati

3. Smatrate li se strogom profesoricom?

Ne! Prije sam bila stroga. Pitajte vaše mlade profesore – bivše učenike.

4. Jeste li zadovoljni svojim poslom?

Jesam. Zadovoljna sam.

5. Možete li usporediti mlade prije 90-ih i danas?

Ima razlika! Čini mi se da su mladi prije imali više obzira prema profesorima i jedni prema drugima. Bili su odgovorniji i radišniji.

6. Slažete li se s onim da su današnje generacije sve gore i gore?

Ne bih to tako rekla, ali da su puno slobodniji, komotniji i da ih je teže oblikovati, to da.

7. Što biste bili da niste profesorica?

Pa ne znam ... prvo što mi je palo napamet kad sam čula pitanje – odgovateljica u vrtiću. Volim raditi s djecom, čini mi se to kao vrlo koristan posao i vrijedi se angažirati oko toga.

8. Imate li dovoljno slobodnog vremena uz posao za obitelj, možda hobi ili slično?

Imam vremena, što ne znači da ne bih željela i više!

Ipak, stignem se poigrati sa svojim unučicama Tinom i Ivom, posjetiti svoje sinove u Zagrebu, otići i pomoći svojim roditeljima, pogledati poneku tv-emisiju, otići u kazalište...

9. Postoji li u školi nešto što vam se ne sviđa i što biste promijenili?

Kada bismo imali dovoljno prostora bilo bi dobro imati cjelodnevni boravak. Učenici bi bili organiziraniji, manje bi vremena provodili u kafićima i pred kompjutorima. Svoje zadatke bi shvaćali ozbiljnije i obavljali ih u školi. Imali bi prilike i za druge aktivnosti. A nakon škole, bili bi u svojim obiteljima – bez obveza učenja. Nažalost, to za sada nije izvedivo!

10. Smatrate li da bi profesori trebali posvetiti više pozornosti obrazovanju ili odgoju?

I jedno i drugo je vrlo važno. Ipak, kad susretete mladog čovjeka na ulici, prvo uočite njegov odgoj, a tek onda obrazovanje. Stoga mala prednost odgoju.

11. Što biste posebno izdvojili u ovih petnaest godina rada u školi?

Ponosna sam što su moja tri sina završila ovu školu – dva su liječnici, jedan studira informatiku. Također sam ponosna na osvojena prva mjesta na županijskim natjecanjima iz kemije te četiri državna natjecanja.

Ove godine učenica Ivana Pospišil pozvana je na pripreme u Zagreb za Olimpijadu iz kemije koja se održava u Tokiu – što me veseli.

12. Što biste poručili mladima danas?

Da svoju „životnu kuću“ grade na kamenoj stijeni. VJERI SVOJIM OTACA, jer je tada nikakvi vjetrovi neće otpuhati ...

Magdalena Zmajić, 4.b

Marta Begić, 4.a

NAŠIH PRVIH PETNAEST GODINA

Na Veliku subotu 1995. godine, dok smo Krešo, Filip, Fran i ja bojali jaja za Uskrs, a Anđela (tada jedno-mjesečna beba) spavala u svom krevetiću, u posjet su nam došli p. Domagoj Šimunović i p. Egidije Biber s pitanjem: „Bi li htjela doći raditi u Klasičnu gimnaziju na jesen?“ „Kakvu gimnaziju?“ pitala sam ja. „U tvrđavi? Tamo su samo ruševine bivšeg garnizona JNA!“

Razdoblje od petnaest godina zapravo je kratko, ali pogledajte što se sve u međuvremenu dogodilo! Kad malo razmislim, doista se divim roditeljima koji su odlučili upisati djecu u našu gimnaziju te prve 1995./96. školske godine. Zgrada je bila ruševna, profesore je pater Domagoj ekipirao na prethodno opisani način. Upisali smo dva razreda i u suterenu gimnazije Matije Mesića počeli ispisivati stranice kronike Klasične gimnazije fra Marijana Lanosovića. Druge smo godine radili u dvije smjene jer smo imali samo dvije učionice. Sjednice, roditeljske sastanke, priredbe i upise održavali smo u samostanskoj blagavaonici. Tamo samo čak imali i zabavu za Valentinovo!

Volim se prisjetiti tih početaka, često me u životu ohrabre. Ništa nije nemoguće ako čovjek ima viziju, vjeru i puno, puno energije.

Od prvih profesora danas nas je ostalo tek troje – prof. Marija Samardžić, prof. Hrvoje Špicer i ja. Moram ovdje spomenuti i našu spremačicu Nadu Kerešin, koja me i danas izvješćuje o tome koja se učenica iz te prve generacije udala, dobila djecu itd. Sve je znala, sa svima popričala, svi su je voljeli. I danas!

Moja je Anđela također bila dio škole od početka. U dobi od 6 mjeseci prvi je put krenula na izlete za sv. Franju sa svom potrebnom opremom (kolica, nosiljka, pelene, bočice, dekice)! Čim bismo ušli u autobus, djevojke bi je preuzele i baby-sitting je bio riješen! Danas je ona učenica 1.b razreda, a ovogodišnja je generacija stara upravo koliko i škola!

Tek smo se treće godine uselili u Tvrđavu! Koja raskoš! Koliko prostora! Stigli su i novi profesori – od tada datira legendarna disciplina na satima prof. Drage Jonjića! I tako, generacija za generacijom, postajali smo škola za koju se zna. Nitko više ne misli da školujemo svećenike i časne sestre, iako imamo jednog, vlč. Ivana Blaževca, i dvojicu na putu. Matija Žugaj imat će mladu

misu u svibnju, a Marko Marić je na 3. godini studija teologije u Đakovu. Časnih sestara još nemamo, ali ne gubimo nadu!

Ono što mene još uvijek veseli, i što je, vjerujem, satisfakcija svakom profesoru, jesu učenici koji odu studirati ono što im vi predajete. Profesora engleskog imamo već desetak. Iako je moja uloga u tome možda mala ili čak nikakva, ja se time rado hvalim! Ponosim se i onima koji na raznim fakultetima polože engleski bez puno poteškoća.

Bivši učenici često navrate u školu, dobiju kavu u zbornici i potaknu uspomene. Mnogi su učlanjeni u UBU (Udrugu bivših učenika), okupljaju se i kontaktiraju, a neki popiju kavu u zbornici svaki dan jer su se vratili kao profesori – pedagoginja prof. Ana Alar, prof. latinskog Andrea Papić, prof. geografije Ivica Blažević te prof. grčkog Ivan Matičević, knjižničarka Magdalena Ivanagić (sada Zirdum).

Prošle je godine prva generacija slavila 10. godišnjicu mature. Sliku prilažem jer ti mladi ljudi imaju doista posebno mjesto u mom srcu. Zvuči patetično? Možda, ali je baš tako! Volim ja sve svoje đake, ali ti prvi mačići...

Danas? Nema više p. Domagoja Šimunovića, novi ravnatelj je p. Mijo Hrman. Vješt oraganizator, marljiv i odgovoran. A nabavio nam je i sjajan aparat za kavu u zbornici!

Pater Egidije Biber, dugogodišnji profesor latinskoga (ponekad i talijanskog, kad je bilo zainteresiranih!) i vođa svakog putovanja – hodočašća u Rim, umro je, nažalost, prošle 2009. godine. Mi, ostali profesori, do sad se dobro držimo, ali što nas čeka, i kada, ne znamo. Završit ću stoga molbom sadašnjim i bivšim učenicima. Sjetite nas se ponekad i molitvom, kako za pok.p. Egidiju, tako i za nas žive i (valjda, zasad) zdrave! Trudili smo se koliko smo znali i mogli, nešto smo vas naučili, ohrabрили, potaknuli. Ako smo vas povrijedili, ispričavamo se – greške su u ljudskoj prirodi! Vidimo se za Dan škole! Ne propustite ga, bit će sjajno!

prof. Veronika Majić

- 19. siječnja 1998. godine otvorena i blagoslovljena zgrada Klasične gimnazije u Slavonskom Brodu
- naša škola zamišljena je kao hram marljivo odnjugovanog, plemenitog i slobodnog mladenačkog i đačkog srca
- smještena je u Tvrđavi Brod, prvorazrednom spomeniku fortifikacijske arhitekture
- Grad Slavonski Brod i županija Brodsko-posavska povjerili su vođenje ove gimnazije franjevcima zato što su oni u to vrijeme u Brodu bili nositelji prosvjete
- temeljna svrha osnivanja ove gimnazije je da Hrvatskoj da dobre, vrijedne i rodoljubive mlade generacije koje će svojim znanjem i postojanošću duha i karaktera nastavljati svijetle tradicije hrvatske kulture
- škola je ime dobila po fra Marijanu Lanosoviću koji je rodom iz Orubice kraj Nove Gradiške; završio je pučku školu i dalje se školovao u franjevačkoj školi; pisao je djela na hrvatskom i latinskom jeziku; svojom naobrazbom, književnim radom i poduzetnošću postao je graditeljem opće hrvatske kulture
- službeni naziv ove privatne škole je Klasična gimnazija fra Marijana Lanosovića s pravom javnosti koju su utemeljili Hrvatska franjevačka provincija svetog Ćirila i Metoda
- prvi ravnatelj ove škole bio je p. Domagoj Šimunović, a kasnije je ravnateljem imenovan p. Mijo Hrman
- škola je prvi put počela s radom školske godine 1995./96., a te su godine u gimnaziju bila upisana 252 učenika u 8 razrednih odjela

KALENDAR JEDNE ŠKOLSKE GODINE KLASIČNE GIMNAZIJE (IZ IZVJEŠĆA)

Osim pohađanja redovne nastave, učenici Klasične gimnazije su tijekom školskih godina organizirali, sudjelovali u raznim susretima, obilježavali blagdanе i praznike.

- najljepši početak školske godine svi zasigurno pamte po zajedničkoj misi povodom Zaziva Duha Svetoga u Franjevačkoj crkvi
- posebnost nastave, po čemu se vjerojatno razlikuje od drugih, je prigodna molitva prije i poslije nastave
- 4. listopada svi učenici i profesori idu na izlet povodom dana svetog Franje Asiškog, osnivača franjevačkog reda
- za vrijeme Došašća, kako bi se gimnazijalci pripremili za Božić, škola organizira mise zornice, Duhovnu obnovu koju najčešće predvodi franjevac i svi se zajedno druže uz pjevanje i sviranje
- zadnjeg dana 1. polugodišta učenici pripreme prigodni božićni program na kojem sudjeluje zbor, orkestar i dramska skupina
- kako dolazi proljeće, kreću pripreme za Dan škole koji je sigurno najvažniji i najsvečaniji dan u školskoj godini za svaku školu, pa tako i za ovu gimnaziju
- na Veliki petak maturanti predvode Križni put
- profesori jednom u školskoj godini odlaze na seminar katoličkih škola u Hrvatskoj
- i tako, kada prođe Uskrs, svi počinju marljivo učiti jer se ocjene počinju zaključivati i svi jedva čekaju praznike, a posebno početak još jedne školske godine

Barbara Galović, 1.b

NEKAD UČENICI, DANAS PROFESORI

INTERVJU - IVICA BLAŽEVIĆ, prof.

“OJ DUŽINE I ŠIRINE, EKVATOR I PARALELE...”

1. Kakav je osjećaj biti profesor u srednjoj školi u koju ste i sami išli?

Osjećaj je totalno drukčiji, čudan. U početku mi je najčudnije bilo sretati se s profesorima koji su mi nekad predavali. Sjećam se kako mi je bilo na prvoj sjednici. Katastrofa. Nikoga nisam ni pogledao, cijelo sam vrijeme imao pognutu glavu... Također, radim i u OŠ “Josip Juraj Strossmayer”, u Trnavi, koju popularno zovu “Joco Štroco”.

2. Što se sve promijenilo od onda kada ste Vi bili učenik?

Puno se toga promijenilo u ovih 10 godina od kada sam ja završio srednju školu. Prije svega, promijenili su se učenici. Imam osjećaj da današnji učenici imaju više znanja nego što smo ga mi imali. Drukčiji su nego što smo mi bili. Garnitura se nastavnika također promijenila.

3. Tko Vam je sve predavao od profesora koji još uvijek rade?

Profesori: Mario Tolić, Zlatko Kozina, Drago Jonjić i Hrvoje Špicer, a profesorice: Marija Samardžić, Veronika Majić, Melita Gabaldo (tada je bila Karadžić), Silvana Ereiz. Profesorica Ereiz mi je bila i razrednica, ali mi hrvatski nikad nije išao. Uvijek sam imao 2 ili 3.

4. Je li netko od profesora posebno utjecao na Vas, možda čak i na izbor Vaše profesije?

Naravno! To su bili profesori Jonjić i Sivrić. Još sam se u osnovnoj školi u Garčinu zainteresirao za povijest i zamljopis, zbog profesorice koja mi je tamo predavala. Svi su mi oni bili uzori. Njihova su mi predavanja uvijek bila zanimljiva.

5. Jeste li imali problema s nekim predmetom u školi?

Engleski mi je uvijek bio “trn u oku”. Profesorica Majić jako dobro zna kakve su to muke bile! U četvrtom mi je razredu predavala profesorica Gabaldo. Na kraju školske godine trebao sam pasti engleski, ali sam je ipak uspio “namoliti” da me pusti.

6. Kakav je bio Vaš maturac?

Bilo je to prije 10 godina, znači 2000. godine, a bilo nam je super. Išlo nas je samo tridesetero, ali sjećam se puno smiješnih događaja... Maturalac mi je ostao u jako lijepom sjećanju.

7. Sviđa li Vam se uloga razrednika?

Da, jako mi se sviđa. Za svoj razred mogu reći da

su svi jako dobri. Svi su pristupačni, “zafrkanti” su, pozitivni, nema napete atmosfere... Samo što sada kao razrednik imam više papirologije i “uredskih” poslova.

8. Veselite li se maturalcu kao razrednik?

Da, zašto ne? Ovo mi neće biti prvo maturavno putovanje. Prošle sam godine išao s maturantima u Grčku kao zamjenik profesorice Butković i bilo nam je odlično. Naravno, uvijek tu ima malo treme jer treba paziti na učenike da im se, ne daj Bože, ne bi nešto loše dogodilo, ali sve je ostalo ok.

9. Iskreno, imate li miljenike?

Vjerujem da svaki profesor ima svoje miljenike, tj. učenike koji su mu možda na neki način simpatičniji i malo draži od drugih pa tako i ja. To kod mene pri ocjenjivanju ne igra nikakvu ulogu. Za sebe mogu reći da ocjenjujem objektivno i pravedno te mislim da bi tako trebali svi profesori. U našoj su školi, što se toga tiče, profesori ok, ali uvijek će povremeno biti i subjektivnog ocjenjivanja.

10. U kakvom ste odnosu s učenicima i kako ih nastojite zainteresirati za svoj predmet?

Moj je odnos s učenicima prijateljski. Uvijek ih u što većem broju želim uključiti u natjecanja i tako ih motivirati za učenje. Što se tiče samih predavanja, nastojim im dati konkretne primjere iz života. Ono što je meni važno jest povezivanje gradiva. Cilj mi je postići to da učenici kasnije znaju teoriju primijeniti u praksi, a ne da uče napamet. Bilo bi jako dobro kad bismo mogli organizirati više teoretske nastave.

11. Biste li voljeli što promijeniti u našoj školi?

Bilo bi dobro da ostvarimo veću suradnju s ostalim klasičnim gimnazijama, npr. preko sportskih natjecanja, kao na Bjelolasici i slično. Dok je pater Domagoj bio ravnatelj, imali smo razmjenu učenika (naši su učenici išli u Francusku) i mislim da bi bilo dobro to ponovno uvesti.

12. Kako se vidite za 15 godina?

Kao obiteljski čovjek koji predaje geografiju u Klasičnoj gimnaziji u Slavonskom Brodu.

Anamarija Gručić, 2.b

NEKAD UČENICI, DANAS PROFESORI

INTERVJU - ANA ALAR, pedagoginja

Kada vidimo red ispred pedagoginjinih vrata, pomislili bismo da se dijele besplatni čeva-pi. Koja je tajna i zašto ju učenici toliko vole, pročitatte u nastavku.

DUM SPIRO, SPERO

Kakav je osjećaj otići kao učenica, a vratiti se kao profesorica, odnosno pedagoginja?

Jako dobar. Odlično je biti učenica ove škole, ali vratiti se nakon pet godina u ulogu pedagoginje, još je bolje.

Jeste li kao učenica zbornicu doživljavali kao opasnu i strašnu prostoriju?

Mislim da nijedan učenik naše gimnazije ne doživljava zbornicu kao opasno mjesto pa je ni ja nisam u svojim učeničkim danima izbjegavala. Baš naprotiv, uvijek sam znala da se mogu slobodno obratiti svim profesorima koji su u njoj i da će mi oni uvijek pomoći. Danas, kad sam dio te "strašne" prostorije, osjećam se još bolje nego prije jer sam sada u ulozi da pomažem onima koji se nađu s druge strane vrata.

Tko je od profesora utjecao na odabir Vašeg daljnjeg školovanja, odnosno zanimanja?

Budući da sam studirala dvopredmetni studij, pedagogiju i latinski jezik, utjecalo je više osoba. Od malena sam se voljela igrati škole i biti učiteljica, a za zanimanje pedagoga odlučila sam se zbog moje pedagoginje iz osnovne škole. Za odabir studija latinskog jezika glavni je "krivac" profesor Drago Jonjić koji mi je predavao latinski. On je doveo do toga da latinski zavolim toliko da ga odem studirati. Druga osoba koja je utjecala na tu odluku jest profesorica Mačković, poznatija kao "Baka". :)

S kim ste se najviše zblížili od svojih kolega s posla?

Mogu reći da sa svim profesorima i profesoricama imam stvarno korektan odnos. Ipak, tu se najviše ističu profesorica Bitunjac i pater Vlado jer imamo mnogo zajedničkih interesa.

Je li netko od današnjih profesora s Vama dijelio školske klupe?

Nisam ni s kim od njih išla u razred, ali kako naša škola ima malo učenika, neke poznajem još iz školskih dana. Ipak, s profesoricom sam Papić dijelila studentsku sobu, a i zajedno smo studirale. Nas smo dvije, u to vrijeme, jedine na fakultetu imale kombinaciju pedagogije i latinskog jezika.

OSOBNA ISKAZNICA

NADIMAK: Najnoviji, Garfield.

Za sport ne trebamo ni pitati, ali evo...

NAJ SPORTAŠ: Roger Federer.

NAJ FILM: La vita e bella.

NAJ CRTIĆ: Madagaskar, Potraga za Nemom.

NAJ KNJIGA: P.S. Volim te.

NAJ PJESMA: Per Te – Jovanotti. :)

Da možete provesti jedan dan kao netko

drugi, tko bi to bio? Barack Obama. :)

U kojoj se latinskoj izreci pronalazite?

DUM SPIRO, SPERO !

Vrlo ste brzo postali omiljena osoba većini učenika naše škole. Koja je tajna Vašeg uspjeha?

To trebate pitati učenike. Ako je tako, drago mi je i to mi je samo poticaj da i dalje nastavim tako, a i bolje ako mogu. A bolje se uvijek može. :)

Koliko je teško uskladiti košarkašku karijeru, školske obveze i privatni život?

Istina je da se bavim s puno toga. No, dobro raspoređujem vrijeme preko dana pa uglavnom stignem sve, košarku, posao, voziti se biciklom, rolati se, šetati... Ali, zato kasno liježem, a to stvara vječne podočnjake. :)

Uvijek ste nasmijani i dobro raspoloženi. Odakle crpate energiju?

Nepopravljivi sam optimist i jako vjerujem u ljude. To me mama naučila. Imam izbor, biti mrzovoljna i ljuta na sve ili biti nasmijana i vedra pa barem jednoj osobi uljepšati dan. Ja uvijek izaberem ovo drugo ! :) :)

Iva Grubišić, 3.a

Magdalena Zmaić, 4.b

NOVO LICE ŠKOLE

INTERVJU - p. VLADO RUKAVINA

UISTINU SRETAN OVDJE MEĐU VAMA ...

Ove školske godine u našu školu nam je došao pater Vlado. Razgovorom smo saznali kako se snašao u ovoj gimnaziji među profesorima i učenicima te nešto više o njegovom životu prije dolaska u Slavonsi Brod i Franjevački samostan.

Kada ste prvi put osjetili poziv i od kada ste zaređeni?

Svoj poziv osjetio sam još dok sam bio u srednjoj školi, s nekih 17 godina. Osjetio sam da bih mogao krenuti tim putem, no to još uvijek nije bilo dovoljno jako da bih se... hm... odazvao pa sam nastavio dalje nekim drugim putem. Nakon završene prve godine na Prometnom fakultetu, konačno sam se odazvao i otišao u samostan. Zaređen sam 29. lipnja 2008. godine u Jeruzalemu.

Jesu li Vam roditelji bili šokirani?

Bili su prilično šokirani jer se sve dogodilo dosta brzo i neočekivano. Iako im je bilo jako teško, podnijeli su to dobro i pustili me da idem putem koji sam odabrao.

Sada po prvi put radite kao profesor. Dojmovi?

U početku je bilo jako teško. Premješten sam iznenada. Nisam to očekivao. Sad je sve na svome mjestu i jako mi je drago što sam s vama. Zaista ste dobri i plemeniti, svatko na svoj način. Uistinu sam sretan što sam ovdje među vama. (Misli na učenike i profesore KGFML, op. a.)

Jesu li Vas učenici već prihvatili?

Mislim da jesu. Obostrano smo se dobro prihvatili i dobro se slažemo. Nastojim biti ono što jesam i nastojim ih sve voljeti. Mislim da je tako i s njihove strane, da su zadovoljni sa mnom.

Svi smo primijetili da volite glazbu. Otkad svirate (gitaru i bongos)?

Glazbu volim oduvijek. Gitaru sam počeo svirati spontano na klupici u parku, u sedmom ili osmom razredu osnovne škole, malo po malo. I tako, akord po akord, sviraš i vježbaš dan za danom i postaješ sve bolji. Imao sam i nekakav bend te električnu gitaru koju sam prodao prije nego sam otišao u samostan. A bongos... U njega sam se zaljubio u Izraelu. Osvojio me ritam i istočna glazba pa sam konačno i sam prosvirao.

Koliko ste dugo bili u Izraelu i kakav je tamo život?

Tamo sam dovršio studij teologije i ostao na još jednoj godini biblijske specijalizacije. Dakle, ukupno četiri godine. Mnogima je tamo život vrlo težak i kompliciran zbog teške i gotovo bezizlazne situacije, ali se ljudi tamo s tim dobro nose i to je njihova životna stvarnost.

Biste li se vratili tamo?

Ne, ne bih se vratio. Za stalno, ne. Jedino vodeći hodočasnike. Dužan sam prenijeti drugima ono što sam primio. Volim raditi s ljudima, a to u Izraelu i nije baš moguće. Zato sam u Hrvatskoj sretan i nemam nikakvu želju za povratkom ili odlaskom iz Hrvatske, iako mi se Izrael zauvijek duboko urezao u srce i neću ga nikada zaboraviti.

Koji su vaši zadatci u školi?

Predajem vjeronauk. To mi je prvi posao i dužnost, no kao franjevac i svećenik, ponajprije želim učenicima dati svjedočanstvo žive vjere. Uz to, ako je potrebno, uključujem se i u ostale školske aktivnosti.

Jesu li preseljenja iz grada u grad teška?

Kako se kaže, prva se ljubav nikad ne zaboravlja. To mogu primijeniti na Cernik, gdje sam bio kratko, odmah nakon povratka u Hrvatsku. Međutim, strašno sam se vezao za ljude, a i oni za mene. Zbog toga mi je to prvo preseljenje bilo jako teško. Naime, što se više vežeš, to je teže, ali mislim da je to neizbježno. Takva je sudbina franjevačkog poziva.

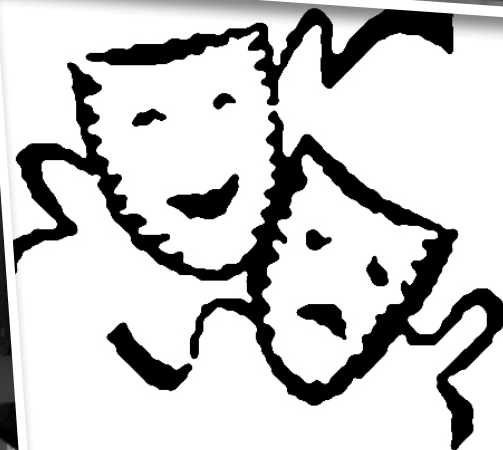
Andela Majić, 1.b

SVIJET NAS KLASIČARA

“ALL THE WORLD’S A STAGE, AND ALL THE MEN AND WOMEN MERELY PLAYERS...”

Tako je govorio Shakespeare, a mi se uvjerali pogledavši našu dramsku družinu. Sada već davne 1995. godine započela je s radom prva postava naših glumaca pod vodstvom profesorice Irene Krumes-Šimunović. Ulažući mnogo truda, strpljenja i talenta, tadašnji su učenici izmamili mnoge osmijehe i aplauze glumeći u priredbama povodom božićnih i uskršnjih blagdana. Taj su primjer slijedile i nadolazeće generacije stoga s pravom možemo biti ponosni na našu sadašnju dramsku skupinu koju predvodi profesorica Antonija Bitunjac. Kroz protekle smo se tri godine upoznali sa širokom paletom likova (najviše su smijeha izazvali muški likovi koji su glumili ženske i obratno), uvijek aktualnim i s vremenom temama (odnos djece i roditelja, generacijski jaz, noćni izlasci) te iskrenim i odvažnim pristupom naših učenika. Pohvale zaslužuje cijela grupa, ali mislim da ćete se složiti ako izdvojim dvoje najistaknutijih. To su Dora Holer i Antonio Špiranović, ponatiji kao Špiro. Njih dvoje su članovi broskog Satiričkog kazališta mladih te se nimalo ne razlikuju od pravih glumaca s ADU. Glavna karika družine svakako je dramaturginja Sanja Grgurević bez koje ne bi bilo napetih dijaloga, kao niti zanimljivih monologa. Naši se glumci mogu pohvaliti i nastupom na LiDraNu. Znam da je za to potreban veliki trud i napor jer sam se i sama u osnovnoj školi natjecala i zato im još jednom skidam kapu. Budući da nas ove godine napuštaju maturanti, družina ostaje bez većeg dijela glumaca i zato je ovo prilika kojom bih potakla i pozvala nove nade da se pridruže profesorici Antoniji. Tko zna, možda ćemo jednog dana na daskama koje život znače gledati upravo jednog od njih i s ponosom govoriti kako ih poznajemo.

Iva Grubišić, 3.a

SVIJET NAS KLASIČARA

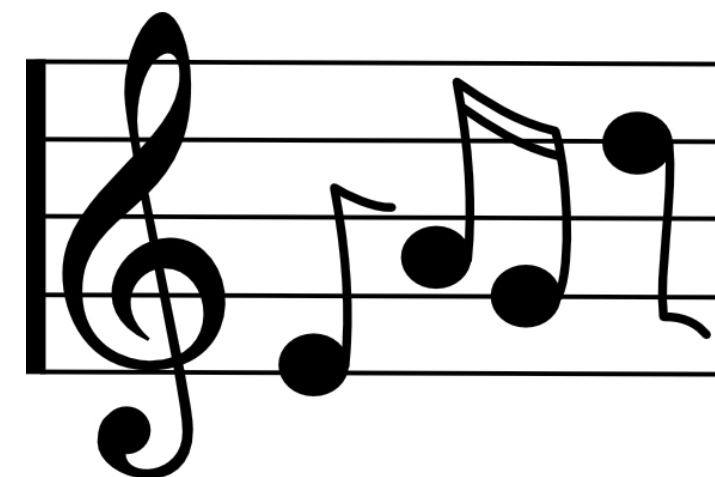
ZBOR I ORKESTAR

Školski zbor naše gimnazije osnovan je u jeseni 1995. godine, a nedugo nakon njega s probama započinje i orkestar. Osnivači zbora su bili: naš bivši (i prvi) ravnatelj pater Domagoj te profesor Hrvoje Špicer koji i danas vodi probe. Nakon što je osnovan, zbor je krenuo na smotre koje se održavaju svake godine u drugom gradu Lijepe naše. Tako je i naša škola 2008. godine bila domaćin u ugostila zboraše iz Zagreba, Osijeka, Rijeke, Splita... Osim smotre, naš zbor rado gostuje i putuje po drugim gradovima gdje bude pozvan uljepšati misu svojom izvedbom. Na gostovanjima zbor nikada ne ide bez pratećih instrumenata

kojim vješto rukuju naši prijatelji iz škole i to sve pod vodstvom profesora Damira Butkovića. Mnogi učenici u orkestru išli su u Osnovnu glazbenu školu (dok je neke ljubav prema glazbi odvela i u srednju). Danas, u zboru sudjeluju 43 člana dok se u orkestru nalazi 30 učenika koji sviraju razne instrumente. Stoga, ako volite pjevati, putovati i k tome ocjenu više, učlanite se u zbor i orkestar te predstavljajte našu školu na raznim sudjelovanjima.

Marta Begić, 4.a

SVIJET NAS KLASIČARA

PRVA POMOĆ U KLASIČNOJ

Iako su naši klasičari poprilično pretrpani svojim školskim obveznim predmetima, izbornim te izvanstavnim aktivnostima, svake godine se nađe nekoliko dobrovoljaca koji su voljni slušati i pratiti nastavu prve pomoći koju vodi naša profesorica Dragana Butković.

Na prvi pogled ovaj se predmet može učiniti nezanimljivim ili čak jednostavnim, no to su samo predra-sude.

Sigurno se pitate što se tu tako zanimljivo radi. Neki će bez razmišljanja odgovoriti: „Ma vi se sigurno samo igrate zavoji!“

No oni koji tako razmišljaju, varaju se, jer nam je svima taj predmet postao najzanimljivijim, posebice jer smo se kasnije mogli praviti važni na polaganju vozačkog ispita. Ne znamo je li to zasluga profesoričina poznavanja raznih metoda zamatanja i pomaganja ili pak njezinih anegdota kojih je uvijek bilo napretek.

Pred Božić prošle godine imali smo prilike teoriju provesti u djelo. Naime, dvije skupine od po šestero klasičara uputile su se prema dvorani Brod kao pomoć na jednom nogometnom turniru. Iako smo se nadali da ozljeda neće biti, ipak smo morali intervenirati kod nekoliko mladića koji su ozlijedili koljeno i nos. U prvi mah, svi smo se uplašili, no ubrzo smo se sjetili naše profesorice i njezinog sata, organizirali se te konačno pomogli. Moramo priznati da je to bilo jako zanimljivo iskustvo – pomažući ozlijeđenima osjećali smo korisnima i bili smo ponosni.

Kao bivši polaznici prve pomoći možemo vam samo savjetovati da se svakako uključite na sate prof. Butković kojoj smo zahvalni za znanje koje smo dobili. Neki su čak dobili i inspiraciju za daljnje volontiranje i pomaganje onima kojima je to najpotrebnije. Skupina učenika koja sada sudjeluje na nastavi prve pomoći postigla je nevjerojatan uspjeh na natjecanju osvojivši prvo mjesto u župniji! Ovo je zasigurno još veća motivacija da se i vi uključite na ove sate. :)

Gabriela Jelinić i Kristina Kovačević, 4.a

SVIJET NAS KLASIČARA

NAŠI GLAZBENICI

U Klasičnoj sami glazbenici... Svi rado sviramo, ali brojni su i oni koji to rade vješto. Popis svih umjetnika i mladih glazbenih nada je tu:

Magdalena Grgić –tambura
Josip Čaklovac-tambura
Andrija Sivrić-gitara,tambura
Željko Filajdić-tambura

Krešimir Jaredić-bas gitara
Dominik Lacković-gitara
Matej Penić-gitara
Domagoj Samardžić-gitara
Stjepan Perković-gitara,harmonika
Andrija Sivrić-gitara,tambura
Antonio Špiranović-gitara
Lucija Buljan-gitara
Nika Svilar-gitara
Matea Majdandžić-gitara
Martina Vukašinović-gitara
Ana Sivrić-gitara
Josip Jazvić-gitara
Matej Vrbanić-gitara,prim
Antonija Vilenica-gitara,glasovir
Ena Lutring-gitara

Antonija Bošnjaković-glasovir
Dragutin Miškić-glasovir
Ena Bašić-glasovir
Barbara Galović-glasovir
Tea Mličević-glasovir
Katarina Borozni-glasovir
Mia Stajić-glasovir
Karla Biondić-glasovir
Mia Janč-glasovir
Sanja Bulog-glasovir
Ivančica Karlović-glasovir i gitara
Tamara Janjetović-glasovir
Luka Delhusa-glasovir
Ivan Janč-glasovir
Mirjam Čičić-glasovir,gitar
Vjekoslav Balikić-glasovir,gitar
Adam Vrbanić-glasovir

Anđela Majić-flauta
Ingrid Tena Grgić-flauta
Anja Rubil-flauta,glasovir
Ivana Dročić-flauta,glasovir,gitar,melodika
Gabriela Jelinić-flauta

Matej Jagodić-violina
Mia Filajdić-violina

Marko Čaklovac-basprim
Igor Majetić-basprim
Domagoj Tomljanović-prim,bisernica
Ivana Radičević-prim
Krešimir Jaredić-bas gitara
Luka Sinković-prima
Željko Filajdić-tambura
Mihael Filajdić-prim

Josip Salamunović-klavijatura

"I'll send you a friend request." That sentence became something we tell everyone we meet. Facebook has become an equal way of communication and interaction as talking to someone face to face. Primary goal of Facebook was to connect and associate people who already know each other but don't have enough time to meet that often as they would like to. Unfortunately, Facebook has gone in a completely opposite direction. People who you have never seen before send you friend requests and publish photos and informations which are often inappropriate.

What is truly sad is that, once you make a Facebook account, you also start living in that virtual and artificial kind of world. You look at other people's photos, comment on them, you know if they're single or not, what they are like, etc. Practically, you can meet a person just by one simple click. Sounds fun, but it's demolishing everything that growing up is about; laughing or crying with your best friend when it seems like it's the best or worst day of your life, being all nervous and jittery when going out on a first date with the person you like and so on. What is there to be nervous about when you know so many informations as if you've already been on 100 dates? Why would you confide your friend like people used to (ages ago), when you can just type them everything on "Facebook Chat" the same minute something happens?

In response to Facebook, Lamebook.com was launched to show the world what happens when people have an opportunity to share everything with everyone. It daily posts all kinds of silly, vulgar all the way to disgusting statuses and photos. It's hard to believe that there is people who would publish photos of themselves while giving birth to a child, or end a marriage just by changing their relationship status from married to single.

It seems as if we've become some kind of machines who interact only by typing. Younger and younger people are making Facebook accounts each day and if we neglect numerous reasons why it is a bad idea, in my opinion, the main drawback is that they grow up to be reserved and not open to making friends or confiding to someone face to face. It is so much easier to say "I'm sorry", "Thank you." or "I love you." just by typing those words, but the feeling is definitely not the same.

We all can find hundreds of drawbacks of Facebook and yet, we are all some kind of Facebook addicts and use it on a daily basis. Why?

Well, it's free and it is a whole lot easier to discuss when you'll go out just by sending one message to 10 people at once than calling every and each one of them. You can play all kinds of games, listen to music that other people post and, last but not least, in lack of every kind of amusement, you can just see what's going on with your (so-called) friends. However, it is visible that teenagers are aware of the time they spend on Facebook by creating groups such as "Stare at your computer, lose a whole day and get disappointed in life. – Your Facebook." I'm afraid that this will be a real problem in a few years, although we could call it some kind of a problem already. Isn't it an astonishing fact that in these 5 years of Facebook existence, there is more than 200 million active users? That is, I think, self-explanatory.

To sum up, I would like to say that Facebook is a great website with a great purpose and it makes countless things easier to do. Unfortunately, nowadays there is a lot of things invented and created with good intentions and purposes which are often ignored. Websites, such as Facebook, have become more of a must-have or some sort of an accessory than an easy way to keep friendships alive and running.

Mia Gašparović,
Kristina Kovačević i Gabriela Jelinić, 4.a

Langsam, Tag für Tag geht dieses Schuljahr vorbei. Es list mein viertes, letztes Schuljahr. Als ob ich gestern zum ersten Mal mich in die Schulbank hinsetzte. Ich habe mich jedes Mal gefreut, in die Schule zu gehen, und jede Hausaufgabe zu schreiben, weil es meine Klasse, meine Freunde, meine Lehrer und mein Leben waren. Ich erinnere mich an wie die Schüler aus der vierten Klasse gro schienen und wie sie sich Spaß hatten und jetzt bin ich eine von denen. Obwohl wir die älteste Schüler in der Schule sind, fühle ich mich nicht so. Nur was mir im Kopf dreht ist der Abschied von 30 Leute, die ich nicht vergessen möchte und ich werde es auch nicht. Am Ende danke ich meine Freunden an vier wunderschönen und unvergeßlichen Jahren. Ich hoffe, wir werden unsere Freundschaft weiter pflegen, ohne Rücksicht auf die Tatsache, dass wir nächstes Jahr nicht mehr zusammen in den Schulbanken sitzen werden.

Maja Bajuk, 4.b

Supertalent je televizijska emisija u kojoj se pokazuju različiti talenti. Sam šou nastao je kako bi se otkrio super talent kojeg na kraju sezone čeka nagrada. Ova emisija ponudila je izbor prijavljenih kandidata, od kojih je njih 50 bilo odabrano za nastup uživo. U šou nitko nije premlad niti prestar, pronalaze se ljudi s različitim talentima - od držanja noža u ustima dok se pravi stoj, plesanja twirlinga pa do četverogodišnjaka koji svira bubnjeve. Odličan žiri sastavljen od naših estradnih umjetnika - Nine Badrić, Enisa Bešlić i Dubravka Merlić sjajno je obavio težak posao selekcije, iskreno komentirajući zaista talentirane i one koji to misle da jesu, dok su Igor Mešin i Rene Bitorajac svojim upadicama podizali cjelokupni dojam. U polufinale su ušle i djevojke iz Showtimea čija je članica i jedna učenica naše škole.

Showtime je ženska seniorska formacija iz Športskog plesnog kluba Top dance koju čini 12 djevojaka u dobi od 15 do 20 godina.. Sudjeluju na raznim hrvatskim, ali i svjetskim i europskim natjecanjima gdje postižu odlične rezultate; na europskom prvenstvu osvojile su 13.mjesto, a na svjetskom 12. i viceprvakinje su Hrvatske.

No, na Supertalent su se prijavile samo radi zabave, kako bi pokazale što je akrobatski rock'n'roll i predstavile ga većini ljudi koji to ne znaju. Showtime čini 12 potpuno različitih djevojaka koje zajedno čine savršenu formaciju. Plesni staž djevojaka iznosi ukupno 114 godina, a njihov moto je: "Just dance!" Nije im žao što nisu prošle u finale, a Supertalent će im ostati u ljepom sjećanju kao jedno nezaboravno iskustvo. Djevojke se sada pod vodstvom trenera Igora Vinkovića pripremaju za državno prvenstvo u Rijeci 17.4. i nadaju se nadaju što boljem plasmanu.

Katarina Borozni, 2.a

Ove školske godine učenici trećih razreda imali su zadatak provesti sociološka istraživanja. Učenici su (podijeljeni u grupe) sami birali temu svog istraživanja. Nakon odabira teme izrađen je anketni upitnik koji su kasnije rješavali učenici naše škole. Prikupljeni su podatci analizirani i izloženi na satu sociologije.

REZULTATI ISTRAŽIVANJA

Alkoholizam - učenici KGFML uglavnom izlaze u kafiće i disko. Vani, u društvu, najčešće piju alkohol (M-63%, Ž-53%). Većinom su dobro informirani o cijenama alkoholnih pića. Smatraju da je alkohol štetan (M-64%, Ž-93%).

Korištenje opojnih droga među srednjoškolcima - istraživanjem je ispitano koliko su učenici KGFML upoznati s pojmom "droga". Također, izneseni su njihovi stavovi o konzumaciji droge, zakonski predviđenim kaznama i legalizaciji opojnih droga u RH. Većina učenika zna što su opojne droge i smatra njihovu konzumaciju štetnom za zdravlje. 94% ispitanih smatra kako nema dovoljno informacija o drogama. 50 % učenika misli kako kazne za korištenje opojnih droga nisu dovoljno oštre. 40% učenika smatra da bi trebalo legalizirati opojne droge.

Glazba u životima srednjoškolaca - cilj je istraživanja bio dobiti uvid u to koliko ulogu u životima srednjoškolaca ima glazba te utvrditi postoji li povezanost između ponašanja mladih i različitih životnih svjetonazora te glazbenih žanrova koje slušaju. Mladi slušaju određenu vrstu glazbe zbog toga što im se sviđa sama glazba, zbog dobrog teksta, zbog društva ili mjesta na koja izlaze... Glazba utječe na raspoloženje. Dok slušaju omiljenu glazbu, osjećaju se veselije, opuštenije, motiviranije... Mladi glazbu smatraju prilično važnom u svom životu (na ljestvici od 1 do 10 ocijenili su je ocjenom 8).

Životni uzori mladih - hipoteza je bila da mladi nemaju prave uzore te da teže materijalnim stvarima, ali dokazano je da učenici Klasične gimnazije ipak imaju prave uzore te da su upoznati s istinskim moralnim vrijednostima u životu. Čak 91% mladih svojim uzorom smatra pametnu i poštenu osobu, a samo 9% bogatu i lijepu. Djevojke češće traže uzore u životu nego mladići i uglavnom su njihovi uzori članovi obitelji. Ipak, dokazano je da su mladi učenici (1. i 2. razred) podložniji utjecajima okoline nego stariji učenici.

Srednjoškolsko zaljubljanje - anketa je provedena kako bi se dobio uvid u učestalost zaljubljanja učenika naše škole, u prirodu tih srednjoškolskih ljubavi i veza te kako bi se općenito ispitali njihovi stavovi o tome. Naši su učenici većinom sami za sebe rekli kako nisu zaljubljeni osobe, ali više od 50% njih odgovorilo je kako su se u životu zaljubili tri i više puta. Na pitanje kako se osjećaju kad su zaljubljeni svi su odgovorili nešto pozitivno. Većina je učenika odgovorila da su više puta bili u vezi, ali je isto toliko učenika odgovorilo kako ne zna jesu li spremni za vezu.

Facebookomanija - cilj istraživanja bio je saznati koliko učenici dnevno provode vremena na Facebooku, misle li kako je on neophodan za komunikaciju s drugima te smatraju li ga korisnim. Pokazalo se kako svi ispitanici imaju Facebook profil, a 53% na njemu dnevno provodi čak više od 2 sata. Većina vrijeme na Facebooku provodi zbog ispunjavanja dosade. 48% učenika osjeća "krizu" ako tijekom dužeg vremena nema pristup Facebooku. Iako imaju puno "prijatelja" na profilu (većina ih ima od 200 do 500 "prijatelja"), samo su s nekoćinom pravi prijatelji.

Iva Grubišić, Ivančica Karlović i Ivana Pospišil, 3.a

Uz mnoštvo predmeta, važnih i onih manje važnih, učenici Klasične gimnazije imaju mogućnost izborne nastave vezane za sportove - mušku i žensku košarku i žensku odbojku koje vodi naš profesor Tolić, tako da, uz redovite i napore treninge, nije čudo što su klasičari pri vrhu na svim sportskim natjecanjima i u našoj županiji i na razini države. Sportskih natjecanja je zaista puno, a mi ćemo vam predstaviti najbolje sportaše i njihove rezultate u proteklih nekoliko godina

Košarka

Košarka je u našoj školi, po mom mišljenju, napopularniji sport i njoj se uvijek se posvećuje najviše pažnje, ali zato i mladići i djevojke uvijek sa raznih natjecanja donose medalje i pehare.

Teško je izdvojiti najbolje, najuspješnije košarkaše i košarkašice, ali muška ekipa koje ćemo se uvijek sjećati i koju prof. Tolić često spominje i kojom se ponosi jest onaj „zlatni tim“ u kojem su igrali: Kovač, Galić, Krpan, Čuk, Dadić i Bačić, a kada smo već istaknuli muške košarkaše, moramo istaknuti i naše uspješne košarkašice Anu Alar, Majdu Golob, Ivanu Brekalo i Ivu Majić.

Najznačajnije rezultate košarkaši su postigli u Pazinu 2004. godine gdje su osvojili 2. mjesto, a tamo su godinu dana kasnije osvojili i zaslužen 1. mjesto. 2006. godine bili su 1. u županiji, dok su u poluzavršnici regije ISTOK osvojili 2. mjesto. Na Bjelolasici 2008. godine bili su uvjerljivo najbolja ekipa, osvojili su 1. mjesto, a iste te godine i u županiji su bili prvi.

Košarkašice su 2002. godine došle i do državnog natjecanja na kojem su osvojile odlično 5. mjesto. 2005. godine osvojile su 1. mjesto u Pazinu, no ništa lošije nisu bile ni na Bjelolasici 2008. godine. A u županiji su također opravdale svoja zlatna odlična te ponovo bile prve 2008. godine.

Nogomet

Naravno, kao i sve ostale škole, i mi imamo nogometnu ekipu za koju su igrali i neki od najboljih nogometaša u Brodu: Matej Sivrić i Ivan Tipurić, a još uvijek igra Marko Perković.

Najveće su uspjehe postigli u Pazinu 2000. i 2004. godine gdje su osvojili 2. mjesto, te na Bjelolasici s osvojenim 1. mjestom. Na Bjelolasici su imali priliku igrati i 2008. godine gdje je u finalu do zadnjih trenutaka bilo napeto, a zbog sitnih pogrešaka su, nažalost, osvojili 2. mjesto.

Odbojka

Muška odbojka je zadnjih nekoliko godina, uz više nego kvalitetne igrače – Žana Budima, Jakšu Dorića i Fabijana Rajkovića postigla značajne uspjehe. Muška odbojka jedan je od rijetkih sportova u kojima smo tri godine zaredom osvajali prva mjesta u županiji (2006., 2007. i 2008.

godina). Također su bili uspješni i na poluzavršnici regije ISTOK 2007. godine kada su osvojili srebrna odličja, a 2009 sa međuzupanijskog su se natjecanja vratili s ništa manje vrijednom srebrnom medaljom.

Za uspjehe u ženskoj odbojci su najzaslužnije mlade igračice: Irma Pavić, Tajana Konrad i Ana Perković. Odbojkašice su najveće uspjehe postigle 2000. godine u Pazinu, gdje su osvojile zlatno odličje i 2008. godine u kojoj su osvojile brončane medalje na razini županije i Bjelolasice.

Atletika

U cijeloj povijesti škole u atletici su se istaknuli Kristina Kovačević koja je osvojila 1. mjesto na Bjelolasici 2008. godine i na županijskom crossu 2009. godine, te Danijel Župan koji je na istom crossu osvojio 3. mjesto.

Stolni tenis

Stolni tenis je sport koji se u klasičnoj pojavi dolaskom 2 igrača koji su dokazali da se klasičari bave i ovom aktivnosti, oni su Ivan Janč i Ivan Krznarić. Njih dvojica su jednako bili uspješni igrajući u parovima, ali i pojedinačno. Najznačajniji uspjesi su: 1. mjesto na Bjelolasici 2008. godine, te iste te godine 3. mjesto u županiji, zatim 1. mjesta u županiji 2009. i u poluzavršnici regije ISTOK 2010. godine.

To bi bili najuspješniji rezultati u zadnjih nekoliko godina, ima ih dosta, ali se nadamo da će ih biti još i više!!
Sretno !! :)

Kristina Kovačević, 4.a

To smo mi...
KLASIČARI!!!
😊

NAŠI TALENTI

ADAM VRBANIĆ - NAŠ BEST TEENAGER

Ove školske godine učenici trećih razreda imali su zadatak provesti sociološka istraživanja. Učenici su (podijeljeni u grupe) sami birali temu svog istraživanja. Nakon odabira teme izrađen je anketni upitnik koji su kasnije rješavali učenici naše škole. Prikupljeni su podatci analizirani i izloženi na satu sociologije.

Bio si u finalu izbora za Best Teenagera Hrvatske. Kako je bilo i kako si dospio sve do finala?

Moram priznati da u početku nisam bio zainteresiran za to natjecanje jer me ove godine čeka i matura što zahtjeva duge pripreme, ali sam se prijavio na poticaj pedagoginje. Nisam se smatrao baš toliko dobrim da bih se mogao uvrstiti među najbolje teenagere Hrvatske pa sam bio iznenađen kad sam ušao u polufinale, ali pravi šok je uslijedio tek nakon što sam prošao u finale, što mi je ujedno bila i potvrda da uistinu vrijedim i da se ne trebam toliko podcjenjivati.

Imaš li slobodnog vremena i kako ga provodiš? Gdje izlaziš?

Naravno da imam, bitna je samo dobra organizacija. Kad god pronađem slobodno vrijeme, pokušavam biti što više sa prijateljima jer nisam osoba koja će slobodno vrijeme baciti na gledanje TV-a ili slično. Najčešće izlazim u Rupu.

U ovoj školi si proveo četiri godine. Kakav je tvoj konačni dojam o svemu? Jesi li ikada požalio što si upisao klasičnu gimnaziju?

U svakom slučaju sam jako zadovoljan školom i sretan sam što sam je upisao zato što je ispunila gotovo sva moja očekivanja. Najviše mi se sviđa što je mala pa nema hladnih odnosa među učenicima. Ne mogu reći da nisam nikada požalio što sam je upisao jer uvijek dođu trenutci slabosti kada shvatimo da nije sve savršeno, ali, s druge strane, nikada ništa ni ne može biti savršeno.

Koje ti je putovanje bilo najdraže?

Pa već u Češkoj smo dobili malo više slobode, ali definitivno najbolje putovanje je Grčka jer smo imali potpunu slobodu i profesorice su bile popustljive i dopustile nam da provedemo maturalac onako kakav on i treba biti.

Kakvi su ti planovi za budućnost? Koji fakultet planiraš upisati?

Planiram upisati medicinski fakultet, ali ako mi to ne uspije, druga opcija mi je FER.

Kako se vidiš za deset godina?

Ako Bog da, vidim se na faksu hahaha kao uspješan mladi perspektivni čovjek...šalim se...
U svakom slučaju, nadam se svijetloj budućnosti jer ulažem puno truda u sve što radim pa se nadam da će mi se marljivost u životu i isplatiti.

Imaš četverogodišnje iskustvo. Imaš li što za poručiti sadašnjim učenicima ili želiš s nama podijeliti svoje iskustvo?

Pa nažalost učenik tek kada postane maturant shvati koliko mu je znanje dragocjeno i, kako kaže prof. Samarđić, da je znanje blago koje čovjeka nikada ne napušta. Naravno da se treba učiti i za ocjenu, ali ponajprije treba učiti za vlastito znanje kako bi nam kasnije u životu bilo lakše i da bi jednoga dana za nas mogao reći „Gle, ono je obrazovan i pametan čovjek!“

Magdalena Zmaić, 4.b

ADAMOVA ABECEDA

A Agatha Christie
B bungee jumping
C crtići
Č čupavci
Ć ćevapi
D derivacije
E ekipa
F folklor
G Gibonni
H hren
I iktusići
J jamb
K krastavci s vrhnjem
L lazanje
LJ ljama
M Matea
N „Naivan. Super.“
NJ Njofra
O otorinolaringologija
P pedagoginja – tko ne bi volio našu pedagoginju
R Rupa
S starke
Š Šimun
T telefon
U urinarni trakt
V Vlado – „A gdje sam ja u abecedi?!“ – fra Vlado, ispunjena vam je želja, iako svejedno zaslužujete mjesto u mojoj abecedi!
Z Zakon braće
Ž žrvanj

NAŠI TALENTI

IVANA POSPIŠIL - OLIMPIJKA U KEMIJI

Znamo da vam kemija vjerojatno i nije jedan od dražih predmeta, ali nadamo se da će naš intervju s Ivanom promijeniti vaše mišljenje. Pročitajte sljedeći tekst i prosudite sami je li joj skupljanje petica zaista glavni hobi...

Kao što znamo, pozvana si u Zagreb na pripreme iz kemije. To je prednatjecanje u kojem se izabire najbolji koji ide u daleki Japan. Koliko su teške te pripreme?

Dosta su zahtjevne. Trebamo znati gradivo kemije našeg četverogodišnjeg školovanja. Tu je također i matematika koju treba jako dobro znati. Četvero najuspješnijih na kvalifikacijskom ispitu idu u Japan, a konkurencija je ove godine izvrsna!

Možeš li izdvojiti nešto što ćeš još dugo pamtiti s tih priprema?

Tamo sam upoznala mnogo novih prijatelja i što je najbitnije, naučila sam dosta novoga što će mi pomoći u daljnjem školovanju.

Jesi li pomislila u kojem trenutku o odustajanju?

(Spretno kao iz topa) NE! Iako je ponekad bilo teško pogotovo kod područja mehanizama reakcija, nisam htjela odustati.

Na kojim si sve natjecanjima do sada bila i kakve si uspjehe ostvarila?

Do sada sam bila na državnom natjecanju iz biologije (8. i 1. razred), geografije (2. razred) i kemije (1. i 2. razred). Uglavnom su rezultati bili vrlo uspješni i visoko rangirani. Koje natjecanje/natjecanja možeš izdvojiti kao najdraža? Sva su mi natjecanja super i po nečemu posebna, ali bih izdvojila državno iz biologije u 8. razredu jer mi je to bilo prvo državno natjecanje u kojem sam sudjelovala. Od ostalih, jedno od dražih mi je i ekipno natjecanje iz prve pomoći. Matea Đ., Ivona A., Iva M., Iva G. I ja se pripremamo za županijsko natjecanje iz PP i tome se jako veselim jer je ono potpuno drukčije od ostalih na kojima sam sudjelovala.

Tko ti je najveća podrška na ispitima?

Najveću podršku mi pruža moja obitelj i moji prijatelji.

Imaš li kakav ritual prije pisanja ispita?

Ne baš... Samo se dobro pripremim i imam svoju "sretnu kemijsku". :)

Imaš li slobodnog vremena i kako ga provodiš?

Naravno! Uvijek se nađe vremena za sve što mi je važno. Volim slušati glazbu, ći van s prijateljima, čitati, biti na fejsu...

Čime bi se voljela baviti u budućnosti?

Nisam sigurna... To je pitanje za 1 000 000 kuna. Možda medicina, molekularna biologija, farmacija... ili pak arhitektura!

Imaš li neki uzor u svome životu?

Nemam jednog uzora već kod svakog čovjeka cijenim poneku osobinu.

Imaš li neku tajnu želju?

Kada bih ju rekla, onda više ne bi bila tajna! :)

Kako se zamišljaš u starosti?

Hehehe... Pa... moj muž i ja sjedimo na trijemu, pijemo kavu i gledamo naše unuke kako divljaju po našim poljama lavande! :)

Matea Đaković i Iva Grubišić, 3.a

IVANINA ABECEDA

A-antika
B- boje
C-crtići
D-društvo
E-energija
F-fejs
G-glazba
H-Harry Potter
I-ideja
J- jutro
K- kgfML
L-lavanda
LJ-ljeto ljubav
M-more
N-noćno nebo
NJ-njofra
O-obitelj
P-putovanje,
R-rupa
S-sreća smijeh
Š- šećerna vata
T-točka
U-uspjeh
V-vrijeme
Z-zmaj
Ž-želja, željka, život

NAŠI TALENTI

ANA DADIĆ - A TEK JOJ JE 16 GODINA...!

Ana Dadić, 16-godišnjakinja čija nadarenost i virtuoznost na klaviru plijene pozornost vrsnih hrvatskih glazbenih stručnjaka, učenica je naše škole. Do sada je imala više od 150 nastupa u Hrvatskoj i Italiji te osvojila brojne prve nagrade. To je samo mali dio priznanja zbog kojih se samozatajna Ana Dadić zasigurno svrstava među najveće talente umjetničke glazbe u Hrvatskoj.

Koliko dugo već sviraš klavir i koliko dnevno vježbaš?

Službeno 10 godina, ali sam kao mala često znala sjesti za instrument. Vježbam 4-5 sati dnevno, a vikendom i više. Kad su praznici ili seminari, i po 6 sati.

Na kakvim velikim natjecanjima si do sada bila i kakav uspjeh si ostvarila?

Sveukupno sam bila na 17 natjecanja (4 regionalna, 5 državnih, 9 međunarodnih) i imam 13 prvih, 2 druge i 2 treće nagrade.

Gdje si sve do sada održavala koncerte i koji ti je bio najdraži? Imaš li uskoro kakav koncert?

Nastupala sam u svim većim hrvatskim gradovima i u Italiji (u Rimu, Trstu i Goriziji). U najljepšem su mi sjećanju ostali solistički koncert u muzeju Mimara, u Zagrebu, i svečani koncert u Slavonskom Brodu (povodom promocije novog koncertnog glasovira Bösendorfer, kojeg sam ove zime birala u Beču u tvornici glasovira). Nedavno me glazbena škola u Rijeci pozvala da 15. travnja budem gošća na njihovom Danu škole u Guvernerovoj palači.

Tko ti je najdraži skladatelj?

Najviše volim svirati romantičnu glazbu, Chopina i naročito Liszta, kojeg obožavam. Ponekad mi se čini da je neke kompozicije napisao upravo za mene! To je virtuozna, puna emocija i tehnički jako teška glazba. Sljedeće godine želim jedan koncert posvetiti upravo Lisztovoj glazbi.

Imaš li uzora u glazbenoj karijeri?

Najveći mi je uzor argentinska pijanistica Marta Argerich. Ona je jedna od rijetkih žena koja se svojim talentom, temperamentom i osobnošću uspjela nametnuti u svijetu pijanizma, gdje inače dominiraju muškarci.

Koliko dugo već sviraš flautu i kako to da si uopće počela? Je li ti draži klavir ili flauta?

U flautu sam se zaljubila kad mi je bilo 11 godina. Na jednom sam koncertu čula bratovu prijateljicu kako svira i to je bilo to... Oba instrumenta su mi podjednako draga, ali mi klavir bolje ide zato što ga duže sviram.

Živiš na relaciji Slavonski Brod - Zagreb. Je li ti teško stalno putovati i pohađati dvije škole odjednom?

U Zagrebu sam na nastavi petkom i subotom te još jednim danom u tjednu. Nije mi teško, navikla sam se na česta putovanja. Naporno mi je ići u dvije škole, ali uspijevam sve stići. Profesori u Klasičnoj gimnaziji imaju puno razumijevanja za moju glazbu, na čemu sam im jako zahvalna.

Je li ti neko natjecanje posebno ostalo u sjećanju?

Međunarodno natjecanje u Trstu, gdje sam od svih pijanista (do 24 godine) dobila najveći broj bodova. Dobila sam dva velika pehara, a za taj mi je uspjeh i Ministarstvo obrazovanja i športa RH dodijelilo državno priznanje za uspješnost, "Hrvatski oskar znanja".

Kakvi su tvoji planovi za budućnost?

Željela bih završiti klavir i flautu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i nakon toga otići u inozemstvo na usavršavanje. Trenutno me najviše privlači konzervatorij u Beču. Glazba je moj konačni životni izbor.

Anamarija Grujičić, 2.b

ANINA ABECEDA

A aerodrom
B Beč
C Chopin
D dvorana
E EPTA (natjecanje)
F flauta, facebook
G glazbena škola, gimnazija
H haljine (za nastup)
I izlasci
J jabuke
K klavir
L Liszt
Lj ljubav
M Makarska
N natjecanje
O orkestar
P prijatelji
R razred
S sport
Š šminka, štikle
T tjelesni
U Universität
für Musik und darstellende Kunst, Wien
V Vedran (brat)
Z zabava
Ž žvake

NAŠI TALENTI

BARBARA GALOVIĆ - 66 SLUŽBENIH BODOVA (I VIŠE...)

Barbara Galović odlična je učenica 1. razreda naše škole, zapažena već pri prvom susretu s Klasičnom gimnazijom. Naime, Barbara se u školu upisala kao prva po broju bodova u svojoj generaciji. Sa 66 službenih bodova našla se na samom vrhu ljestvice upisanih učenika.

Kakav je bio osjećaj vidjeti svoje ime na vrhu popisa?

Da ću biti prva na popisu učenika na upisu u Klasičnu gimnaziju, zasigurno nisam očekivala. Još sam prije znala da je konkurencija za upis u ovu gimnaziju jako velika, ali sam bila gotovo sigurna da ću se upisati.

Kakva su bila tvoja očekivanja od ove škole? Što se od toga ispunilo, a što ne? Što te pozitivno iznenadilo, a što negativno?

Smatram da je Klasična gimnazija fra Marijana Lanosovića najbolja škola u Slavonskom Brodu. Kada sam razmišljala koju ću školu upisati, odmah sam znala da će to biti upravo ova gimnazija. Od prije znam da ova škola više pažnje pridaje društvenim predmetima i jezicima, što meni zapravo i odgovara. Posebno mi se sviđa odnos između učenika i profesora te činjenica da se cijeni svaki učenik, posebno ako to usporedim s nekim drugim školama.

Odlična si učenica, a pored toga baviš se plesom, pjevanjem, uspješno si završila osnovnu glazbenu školu, ljeti zaigraš tenis... Kako uspijevaš uskladiti svoje hobije sa školom?

Mogu samo reći da je u svemu tome bitno to da ja sve svoje aktivnosti volim i jednako ih cijenim i da se svakoj jednako posvećujem, ali bih ipak istaknula sviranje glasovira. Smatram da je sve u dobroj organizaciji vremena. Jednostavno ne mogu zamisliti kako bi bilo da ne učim svaki dan. Uvijek moram barem malo ponoviti gradivo toga dana. Ono što ne volim, kao vjerojatno ni drugi učenici, jest učenje do kasnih sati, posebno ako je za neki test. Što se tiče hobija, kojih je prije bilo i više, sve uspijem obaviti jer već prethodni dan znam što moram učiti i kako ću to uskladiti s izvannastavnim aktivnostima.

Ove si godine po prvi put sudjelovala u školi govorničtva "Ivo Škarić". Što nam možeš reći o tom iskustvu?

Za govorničku sam školu čula od razrednice, profesorice Dragane Butković. Govornička je škola jedno veliko iskustvo. Uz redovnu nastavu, od šest sati dnevno, dva sam sata radila i kao radijski novinar informativnog programa te sudjelovala na zabavnim večernjim programima.

Pored govorničke škole, ove si godine sudjelovala i na županijskom natjecanju iz HJ. Koja su još dostignuća kojima se ponosiš?

Ono po čemu ću pamtit i osnovnu školu jesu mnogobrojni uspjesi s natjecanja. U 7. i 8. razredu bila sam prva na Županijskom natjecanju iz hrvatskog jezika, odnosno šesta i trinaesta na državnom. Dvaput sam bila četvrta na državnoj

smotri GLOBE škola. Također, bila sam snimateljica i montažerka četiriju radijskih emisija, od kojih su dvije prošle na državnu smotru LiDraNo. Ove sam godine bila četvrta na Županijskom natjecanju iz hrvatskog jezika pod mentorstvom profesorice Silvine Ereiz.

Planovi za budućnost?

Željela bih završiti Fakultet političkih znanosti. Zatim se zaposliti na nekom mediju i nastaviti uživati i raditi kao i do sada. Uz to, htjela bih se nastaviti baviti plesom i sviranjem klavira.

Lana Gajger, 1.b

BARBARINA ABECEDA

Alfa
Balet
Ciceron
Determinanta
Education
Fotografija
Glasovir
Haljina
Iphone
Jabuka
Klasična gimnazija
London
Lj ljubica
Mudrost
Nukleoid
NJ njoki
Orbitala
Petica
Radio
Samopouzdanje
Šoping
Trinaest malih plavih omotnica
U2
Victoria, ae f.
Zeit, die
Želja

PUT PUTUJEM

VENI, VIDI... IDI!!!

*Klasična gimnazija poznata je i po tome što svake godine organizira putovanja za svoje najbolje učenike. Za to su za-
služni profesori, ravnatelj, a najviše mi učenici koji vrijedno učimo kroz školsku godinu i tako zaslužimo najbolji provod
u turističkim središtima Europe. Koje smo gradove posjetili i kako smo se proveli, saznat će te ako pročitate slijedeći
članak.*

Cijele godine slušali smo o njemu, ne samo od strane pro-
fesora nego i od bivših generacija koje su imale samo
riječ pohvale i nezaboravna iskustva! Napokon, došao je i
taj dan, idemo i mi u RIM!!!

Uzbuđenje, iščekivanje, golema znatiželja tjednima pri-
je zahuktavala su tijela nas mladih klasičara koji smo jed-
va čekali da zbrisemo od svojih roditelja i provedemo se
najbolje što znamo! Avantura je započela 16.08. ispred
franjevačkog samostana, uz blagoslov fra Mije i velikih
pozdrava naših obitelji. Vodiče i da smo poželjeli nismo
mogli dobiti bolje ... s nama na put krenule su pedago-
ginja Ana Alar i profesorica latinskog jezika Andrea Papić.
Od samog početka atmosfera je bila na vrhuncu, smijali smo
se, zezali, pjevali, kartali....

Prvi dan nam je bio najnaporniji jer smo neispavani i u želji
za tušem cijeli dan razgledavali Loreto i Asis. Kada nam je
priopćena vijest da idemo prema hotelu bili smo presretni
bez obzira na umor. Nakon dugo očekivanog tuširanja, obu-
kli smo čistu odjeću i krenuli u noćni život.

Sutradan, nakon ranog doručka krenuli smo prema Rimu.
Tijekom boravka u Rimu posjetili smo mnogo crkava, a naj-
više su nam se sviđjeli muzeji u Vatikanu, bazilika Sv. Petra,
Panteon te fontana Di Trevi. U obilazak Rima s nama je išao i
mladi sjemeništarač Pero s kojim smo se družili.

Dok smo mi uglavnom iščekivali trenutak kada će nam vo-
dić Tiho reći da smo slobodni, Pero je uporno govorio
da pokušamo zapamtiti podatke o nekim znameni-
tostima jer možda više nikad nećemo doći u Rim.

Tijekom slobodnog vremena bismo većinom išli je-
sti, ali i šopingirati. Prilikom posjeta Vatika-
nu sreli smo simpatične časne sestre
iz Splita s kojima smo se upoznali.

Spavali smo u Domus Croata. Od
prethodnih generacija smo čuli da
su sobe „užasne“, ali smo se ugod-
no iznenadili jer su ih preuredili. Iako
je Domus udaljen od centra nama
nije bilo dosadno, zabavljali smo se
na razne načine.

Dani su nam proletjeli jer u dobrom
društvu vrijeme brzo prolazi. Mno-
go smo toga posjetili, a ponešto smo
i zapamtili.

SVI PUTEVI VODE U RIM!!!

Maja Majić i Marina Soldan , 2.A

PUT PUTUJEM

“SVAKA GENERACIJA IMA LEGENDU. SVAKO PUTOVANJE IMA PRVI KORAK. SVAKA SAGA IMA POČETAK!”

*Nаша je petodnevna saga započela 18.kolovoza ispred franjevačke crkve PresvetogTrojstva. Nakon dva mjeseca razdvo-
jenosti, ponovno smo udružili snage I napunili baterije za nove avanture po srednjoj Europi. Predvodnici naše ekspedici-
je bili su profesori Zlatko Kozina i Drago Jonjić.*

Naše prvo odredište bila je Mađarska prijestolnica na-
stala ujedinjenjem Budima I Pešte-Budimpešta. Imali
smo privilegiju vidjeti pripreme za nadolazeći Red Bull air
race i zamrznuti dio tog trenutka na svojim fotoaparatom.
Gledajući s Citadele, imali smo osjećaj da nam je cijeli grad
na dlanu. Razgledavajući centar grada naišli smo na slasti-
čarnicu u kojoj su se mnogi počastili slavnim žarbo šnitama.
Put nas je dalje odveo do Trga heroja s 14 impresivnih
kolonada najpoznatijih kraljeva I slavnih ličnosti Mađarske.
Polako se spustila noć I mi smo se uputili k našem prenoči-
štu. Za večeru su nas iznenadili mađarskim specijalitetima
koji nam se i nisu previše sviđjeli. Ujutro nas je čekala nova
avantura. Nakon prve neprospavane noći, u polusnu smo
iščekivali kada ćemo vidjeti češke tablice (a poneki I češko
pivo :) U međuvremenu smo posjetili I Bratislavu , glavni
grad Slovačke koja nas je oduševila svojom operom I mno-
gobrojnim brončanim skulpturama koje kao da su žive. A
sad da se vratimo Češkoj. Smjestivši se u hotel s kojeg se
pružao pogled na čitav grad, večerali smo i krenuli u noćni
obilazak Praga. Nakon kratke vožnje metroom ,stigli smo na
glavni trg. Zadnjim atomima snage razgledavali smo veli-
ke izloge shopping centara kako bismo znali kamo se sutra
uputiti. Brzo je svanulo jutro I zaputili smo se u veliki obi-
lazak znamenitosti. Prva je na redu bila gotička katedrala
sv.Vida koju ,nažalost, nismo imali vremena razgledati iznu-
tra.Teškim korakom zaputili smo se ka glasovitom Karlovom
mostu. Mnogi će reći kako nisi ni bio u Češkoj ako nisi vi-
dio Karlov most,a mi to zasigurno nismo htjeli propustiti.
Usljedio je ručak na “vodi”. Lagana vožnja Vltavom godila je
našem duhu ,a još više tijelu jer smo se svi odmorili.Nakon
toga smo dobili malo slobodnog vremena koje smo isko-
ristili za dugoočekivani shopping (kako za koga !). Naša je
češka avantura završila raspjevano u punom smislu te riječi.
Slijedeće sun a redu bile Križikove fontane. Ugodno nas je
iznenadila usklađenost vodoskoka i pjesama Andree Bocce-
lia. Žurno smo krenuli natrag u hotel jer nas je čekao češki
noćni provod. U svoj toj strci čudno bi bilo da nešto nismo
zaboravili (ups...možda I jesmo). Hana nadamo se da češ
nam oprostiti.) Nakon burne večeri uputili smo se u slav-
nu austrijsku prijestolnicu-Beč. Naši su glazbenici napokon
došli na svoje našavši se u parku u kojem boravi slavni W.A.
Mozart. Ne, nismo se zabunili, on tu boravi u obliku skulp-
ture već godinama. Poseban doživljaj bio je također I po-
sjet Mozartovoj slastičarnici. Na Vama je sada da prosudite
volite li više Mozartove skladbe ili Mozart kuglice!? Nakon
što smo razgledali još mnogo bečkih znamenitosti, krenuli
smo put planina. Dočekalo nas je zelenilo,svjež povjetarac I
fina večera. (Tko je ogladnio?) Pokazali smo se učenicima s
velikim znanjem njemačkog izmolivši Očenaš na njemač-

kom. (Profesorice Wachtler, jeste li ponosni na nas!?). Poslije
je uslijedila naša mala fešta uz gitaru. Nismo ni oka sklopili,
a već je svanulo. Spakirali smo kovčuge i umorno se zaputili
u Schonbrunn koji je s razlogom bio habsburška kraljevska
rezidencija. U to smo se uvjerali već pri samom ulasku. Interi-
jer na s je ostavio bez daha ,a tu smo ljepotu barem nakratko
pokušali zadržati svojim fotoaparatom. No,sve što je lijepo
,kratko traje pa se tako I naša srednjoeuropska saga polako
završavala.

Vidjevši slovenski granični prijelaz, shvatili smo da smo sve
bliže našoj Hrvatskoj. Koliko god sve ovo bilo I zvučalo lije-
po, nama je ipak naša ravnica najdraža ! Nadamo se da će
slijedećim ekspedicijama biti barem upola zabavno i poučno
koliko je bilo nama.

Mateja Đaković I Iva Grubišić, 3.a

Kako je već svima poznato, svake godine naši maturanti odlaze na maturalno putovanje u Grčku. Neki će reći da je Grčka eventualno dosadna jer se obilazi samo hrpa nekog kamenja i kako se nema vremena ni pošteno zabaviti. No, što god drugi rekli, mojim prijateljima i meni sjećanje na maturalac ostat će zauvijek u srcima, nekima više, nekima manje.

Kada su nas majke spakirale i otpratile, busić pun maturanata i dragih nam profesorica, uputio se prema najljepšem talijanskom gradu, Veneciji. Nismo pretjerano mogli vidjeti sam grad jer smo se odmah morali ukrcati na brod za Grčku. Smjestili smo se u kabine, ali doslovno kabinice, pitajući se kako će samo Mici stati, no usprkos svemu, uspio je. Nakon toga, svi smo se okupili na palubi i dočekali jutro s gitarom i dobrom pjesmom. Budne oči naših profesorica katkad bi i provjerile je li sve u redu. Također, na brodu je bio i bazen na kojem se zabava nastavila, kako za dečke u vodi, tako i za nas cure na suncu.

Nakon nepuna dva dana plovidbe, brod je uplovio u luku Patras i napokon smo bili na tlu stare – nove Grčke. Uslijedilo je razgledavanje prvo Mikene i poznatih nam Lavljih vrata koja su zaista nešto posebno, a potom i Akropole. Ono što vidite na slikama ili na televiziji, nije ni približno jednako onome što vidite uživo. Stoga, zaista vrijedi vidjeti i to što neki zovu „hrpom starog kamenja“.

Budući da smo po cijele dane hodali i razgledavali, svakome od nas, pa vjerujem i profesorima, najljepši je bio povratak u hotel. Naime, hotel je imao i bazen, a ujedno je bio smješten tik do plaže. I ona tmurna i umorna lica za tren oka bi se promijenila. Opet, naravno, plaža, gitara i provod do jutarnjih sati kada svi mrtvi-umorni krećemo u ponovno razgledavanje koje ne bi bilo isto bez našeg ludog vodiča Gorana koji bi to sve prikazao na zanimljiv i drugačiji način.

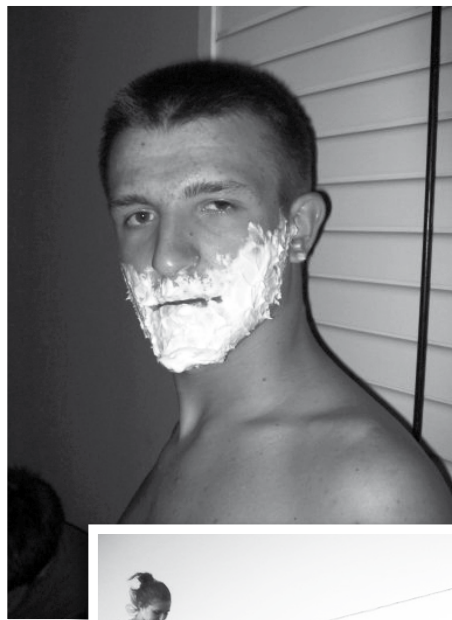
No, ako pitate bilo kojeg maturanta gdje je bio najbolji provod, reći će – na Plaki – gdje se organizira „grčka“ večer. Možda se ponovno čini nezanimljivim, no vjerujem, nije tako. Posebno kad djevojke ugledaju one lijepe plesače s kojima smo se imali prilike i uslikati! Nakon toga, uputili smo se i u neki klub gdje smo svi zajedno uživali, plesali i družili se. Čak su i profesori „čagali“ (zabilježeno)!

Nakon svega toga, slijedio je povratak prema Hrvatskoj. Prvo smo se uputili prema Meteorima. Dojam koji ostavljaju ti samostani jednostavno je neopisiv. To se mora doživjeti! Tamo smo ostali jedan dan i ujutro krenuli prema Makedo-

niji i Ohridu. U Ohridu su se neki kupali, a neki su kupovali, tako da su sve želje bile ispunjene. U večernjim satima vratili smo se u Slavonski Brod gdje su nas ponovno dočekale majke, raspakirale nas i neke smjestile u krevet.

Sve u svemu, putovanje u Grčku ostat će jedna lijepa velika uspomena na srednju školu, prijatelje, ali i profesore koji su se pokazali odličnima. Nisu gotovo nikada prigovarali i uvijek su išli u našu korist. Kada bih ponovno mogla birati kamo bih išla na maturalac, zasigurno bi to bila Grčka!

Gabriela Jelinić, 4.a

U Crikvenici je od 12. do 14. ožujka 2010. održan Susret profesora katoličkih srednjih škola Hrvatske. Iz naše je škole u Crikvenicu otišlo dvadesetak profesora. Kao i svake godine do sada, to nam je putovanje, osim stručnog usavršavanja, pružilo mogućnost boljeg upoznavanja i međusobnog druženja izvan zbornice.

Krenuli smo 12. ožujka ujutro i nakon nekoliko sati vožnje autobusom stigli u Karlovac. Tamo smo posjetili franjevački samostan i obišli njihov muzej u kojem smo imali priliku vidjeti brojna umjetnička djela. Tamošnji su nas franjevci stvarno lijepo ugostili i počastili nas uistinu dobrim ručkom. U Crikvenicu smo stigli u popodnevnim satima. Uslijedilo je službeno otvorenje skupa čija je tema bila Katolička škola kao pastoralno polje rada, a zatim i prvo stručno predavanje, Mladi i religiozni interes-neinteres danas, koje je održao dr. sc. Marijan Jurčević. Sljedeći su dan predavanja održali dr. sc. Milan Šimunović (Katolička škola kao evangelizacijsko polje rada), mr. sc. Mila Popić (Identitet katoličkog učitelja kao djelatnika katoličke škole) i mr. sc. Jozo Grbavac (Su-

vremena književnost kao sredstvo pastoralnog djelovanja). Osim predavanja, organiziran je i rad u skupinama. To nam je svima bila dobra prilika da čujemo kako se tko priprema za državnu maturu i s kojim se sve problemima susrećemo. Također, svi sudionici skupa hodočastili su na Trsat, gdje je sv. misu predvodio don Mirko Barbarić, nakon koje je KUD Lado održao koncert korizmenih pjesama. Naravno, pored ovog stručnog dijela, svatko je od nas našao vremena i za šetnju plažom i za neku kavicu na terasi uz more, a večeri smo uglavnom provodili u međusobnom druženju uz Pictionary.

Antonija Bitunjac, prof.

Poetika

*U poetiku stanem s nešto manje srdžbe.
Slobodno mogu biti iskra,
ili barem onaj njezin dio
što smireno se obzorju slijeva.*

*Život je najljepši dok puše vjetar.
Njegova razdijeljenost
pijano leluja ulicom,
rukom ga dograbiti možeš.
Blizak je kao pismo,
što sveudilj gori.*

*Još uvijek
u prstima nosim
radost opekotine
i hihot iskre.*

*Kako je samo lijepo
imati prste...
Ako je život najljepši na vjetru,
onda sam ja slijepi ljubavnik života.*

(pjesma nagrađena na LiDraNu 2008.)

Moja - njena, samo naša pjesma

*Smisljeno plakanje pod lovorom
našlo je način da se opravda.
Bol prošlosti našla je sreću u suzama.*

Kad voliš, voliš sebe u drugome.

*Kako onda
mrziti svoje- njene, sjajne oči,
svoju- njenu dušu,
svoju- njenu, vašu, ljubav?!*

*U kamenu raste trava:
Eros lelujanja,
krik ambivalentne nizine,
trave u njezinim očima.*

*Oči što se sjajite,
uvijek ste moje, uvijek sam vaš.
Kad tečete, vaša voda je moj život.
Kad utječete u moje srce,
vaše ušće je moja pjesma.*

DORA HOLER, 4.A

ANĐEO I JA

Ovo je sve bilo gotovo prije nekoliko sati
Kad je anđeo napuknutih krila došao do mene
Rekavši da ni sam ne zna kamo bi
I da mu jedino ja pomoći mogu.

Mislila sam da je došao da dug naplati
No on je sjeo i dopustio suzi da pred čovjekom krene.
Ali u 15 minuta rekao je samo „Ti“,
A ja nisam znala što bih, plakala ili se molila Bogu.

Rekao je sebi u bradu „Ona nikako da shvati“
I samo lagano pogledao u mene.
„Koliko je vremena potrebno tebi
Da shvatiš da ja bez tebe ne mogu“?

Jedino što sam tad mogla je ruku mu dati
I pustiti vlastitu suzu da niz lice krene.
I time sam samo zagorčala život sebi
Jer to je bilo kao da sam uzela drogu.

Zašto je to toliko jako da i anđeo pati,
I da tako savršeno biće ne može bez mene?
Kako je moguće da njegovo savršeno srce nesavršenu dušu ljubi
I da to bez obzira na sve prizna Bogu?

Pouku svega ovoga mogu vam dati
Da se ni savršenstvo na kraju na dobro ne okrene.
No neka vas ništa ovo ne čudi
Jer ipak anđeli sve mogu.

Fotografija je grana umjetnosti koja zaustavlja trenutak realnog života, obuhvaća samo isječak i trenutak prostora i vremena, zaustavlja život i stvarnost. Do prije desetak godina fotoaparat je bio najčešće sredstvo novinara ali onih koji su si ga mogli priuštiti. Danas je nešto malo drukčija situacija. Svaka obitelj prosječno ima jedan digitalni fotoaparat ili mobitel sa ugrađenom kamerom stoga su svi omogućeni biti „fotografi“.

S fotoaparatom sam se susrela u ranom djetinjstvu. Tata je bio novinar i fotograf za lokalne novine. Imala sam priliku vrlo rano držati fotoaparat u ruci i slikati. Sjećam se kada su postojali još aparati s filmovima. Moglo se slikati tridesetak slika koje su se onda izrađivale u tamnoj komori. Današnje generacije služe se s digitalnim fotoaparatima. S njima je moguće uhvatiti i najsitnije detalje i trenutke koji izgledaju jako realno. Za razliku od prije, ove današnje slike moguće je urediti u programima na računalu.

Kada je tata nabavio prvi digitalni fotoaparat bilo je super slikati. Odjednom slikaš stotinjak slika među kojima izabereš najbolje. Uz tatinu pomoć i savjete počela sam slikati sve što me okružuje. Posljednjih godinu dana intenzivnije slikam i proučavam tatine knjige o fotografiji. Mnogo toga se može naći i na internetu. Volim šetati gradom i slikati svaki zanimljivi detalj. Mislim da je fotografija zabilježena uspomena koju kad god pogledaš podsjeti te na jedan trenutak života. Lijepo je vidjeti slike iz djetinjstva i to pogotovo crno bijele. One omogućuju svakom otvoriti stare uspomene kad god to poželi. Trudim se zabilježiti svaki trenutak koji mi se sviđa. Kada nemam aparat kraj sebe, slikam mobitelom. Često imam čudne ideje ali mislim da slike koje tad napravim budu samo odraz moje mašte. Nekima se to sviđa, nekima ne. Ja se preko svojih fotografija trudim pokazati sve mogućnosti te umjetnosti.

U svijetu je danas puno ljudi koji se bave fotografijom. Mnogi su nadareni za to i trude se nešto postići s tim. Ja ne. Meni slikanje trenutno predstavlja samo moj hobi, vrijeme iskorišteno na način koji volim.

Nika Svilar, 2.b

Svima nam poznata i draga profesorica Melita Gabaldo, uz naše negodovanje, ali i dobre želje, otišla je na dopust zbog lijepog razloga. Ovom joj prilikom svi od srca ponovno čestitamo na trećoj sreći, kćeri Dori. Nakon Fabijana i Frana, djevojčica bi trebala biti pravi melem za dušu naše izmorene profesorice. Spomen njezina imena većini učenika izmamљуje osmijeh na lice. Ova rečenica možda zvuči kao klišej, ali to je u našoj školi dosta tako. Svima nedostaje pristupačnost i dragost profesorice „pčelice“ (tako je profesoricu nazvao profesor grčkog zbog sličnosti njezina imena s grčkim „pčela“, što odgovara i njezinoj radinosti) pa učenici jednoglasno šalju poruku: VRATI SE!

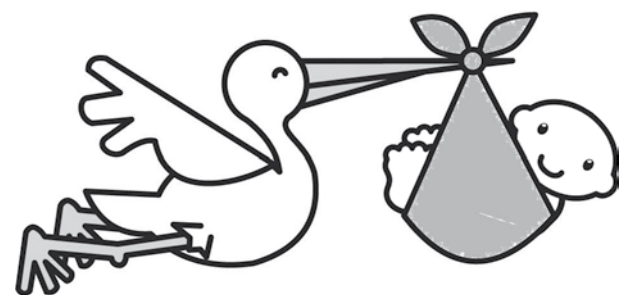
Ivančica Karlović, 3.a

SVE JE S TOBOM NAPOKON NA MJESTU

„Sve je s tobom napokon na mjestu“ mogli bismo otpjevati profesorici Pavlić koja nam se vratila nakon više od godinu dana izbjivanja. Kod nje se zbrajaju kikići s kikićima ili „aovi s aovima“ i „beovi s beovima“, a matematika nije muka. Naša će draga profesorica pojednostaviti nepojednostavljivo, podučiti beznađne slučajeve, učiniti matematiku zanimljivom (koliko se god to nekome činilo nemogućim). Profesorica Pavlić ima više energije nego cijeli naš profesorski kolektiv, na njoj se nikad ne vidi loš dan, nikad ne sjedi na satu, uvijek trči do klupe kad nekom nešto nije jasno. Naše joj uspravane glave često na tome zavide. Povratkom profesorice vratila se i svježina u prostorije Klasične gimnazije. Stoga smo joj svi zahvalni što nas je odlučila i dalje trpjeti i želimo joj sreću s još mnogim generacijama mladih željnih znanja.

Ivančica Karlović, 3.a

brodskih kafića kojih, nažalost, baš i nema puno. Jedno od zasigurno najpopularnijih mjesta je svima nama poznata Rupa. Iako će mnogi reći da je to odredište metalaca, repera, pankera ili sličnih alternativaca, mi smatramo da su to samo predrasude jer u Rupu izlaze oni koji vole uživati u vječnim

Sastavni dio života svakog srednjoškolca je večernji izlazak ili, kako mi to volimo reći, „noćni život“. Rijetki su oni koji će subotom ostati uz knjigu ili pak neki film jer se svi mi spremamo za tu ludu noć.

Većina će svoj subotnji izlazak započeti u parku s prijateljima gdje će mnogi i ostati, dok će drugi krenuti u obilazak

glazbenim hitovima bez obzira na stil odijevanja. Najveća razlika između Rupe i ostalih brodskih kafića je u tome što nitko ne obraća preveliku pozornost na „skupe krpice“ koje nosiš, već mladi uživaju isključivo u vrhunskoj atmosferi i dobrom provodu s idealnim društvom.

Naravno, ima i onih koji se neće odlučiti za Rupu, nego će ostatak večeri provesti u Voxu, Pergaminu ili Alter egu gdje se sluša, danas, vrlo popularna folk glazba. U ovim kafićima mladi također imaju priliku odlično se provesti i zaplesati uz ritam glazbe koju vole.

Na kraju, svi mi znamo što volimo slušati, što volimo obući, ali ne i kamo će nas naše raspoloženje odvesti. No, bez obzira na sve, uz dobro društvo dobar provod je zagarantiran!! VIDIMO SE !!

Kristina, Gabriela i Marta, 4.a

MOJSTER KARAOKE

Jedini brodski urbani kafić, Mojster, koji je inače rezreviran za popodnevnu kavu naših maturanata i profesora, organizirao je u petak, 19. veljače 2010., finale karaoka u kojem je sudjelovalo devetero kandidata. Među njima je bila i naša profesorica hrvatskog jezika, Antonija Bitunjac. Budući da smo mi, maturanti, saznali za to, osim profesorićinih prijatelja, i mi smo je došli podržati pa smo zaposjeli cijeli Mojster. Konkurencija je bila žestoka, no profesorica Bitunjac pjevala je kao da se već godinama time profesionalno bavi. Profesorice, svaka čast!

Nakon što su kandidati otpjevali svoje, a svaki je od njih bio zanimljiv na svoj način, slijedilo je glasovanje žirija. Za to je vrijeme svatko tko se našao u Mojsteru imao priliku pokazati kako se snalazi s mikrofonom. To je, naravno, bilo izvan natjecanja. Pjevali su se veseli hrvatski hitovi, npr. „Vrapci i

komarci“, ili pak vječne Đoletove balade, gdje smo svi zagrljeni uživali u dobroj glazbi.

Zatim je uslijedila napeto iščekivana odluka žirija. Nakon što je ušla u superfinale, profesorica Bitunjac osvojila je treće mjesto, ali za nas je ona bila pobjednica, jer tko bi se tako lako usudio stati pred tolike ljude i pjevati iz sveg glasa? Sve u svemu, večer u Mojsteru bila je odlična i zabavna, kako za mlade profesore tako i za nas, maturante. Ovo je samo još jedan dokaz da se uz pravo društvo može napraviti prava „fešta“ i odlično se zabaviti.

Gabriela Jelinić, 4.a

Ovo bi trebao biti uvod za blic pitanja... ali mi odmah imamo jedno za vas: Kako biste započeli članak o Blic pitanjima? hehe Ma nećemo filozofirati, mi smo već pitali, a vi ste već odgovarali. :)

UČENICI...

1. Gdje se vidiš za deset godina?
- Leona, 4.a: u uredu kao direktorica svijeta :)
 - Anna Maria, 4.a: u vojsci kao poručnica i spasiteljica
 - Gabriela, 4.a: kao liječnik u Africi koji pomaže bolesnima

2. Najbolji profesor?

- Martina, 4.a: prof. Alar
- Lucija, 1.b: prof. Matičević

3. Što ćeš raditi kada dođeš kući?
- Mia, 2.b: spavati
 - Ana, 2.a: ići na face

4. Što najviše voliš jesti?
- Stjepan, 2.a: čevape
 - Tanja, 3.a: lazanje

5. Što piješ u gradu?
- Ivan, 3.a: gemišt
 - Adam, 3.a: pivo

6. Jesi li zaljubljen/a?
- Barbara, 1.b: Ne!
 - Maja, 2.a: Da, sretno!

7. Gdje izlaziš?
- Matija, 3.a: Alter Ego
 - Marko, 4.b: Alter Ego, Vox
 - Domagoj, 4.b: Rupa, Derby

8. Može jedan vic?
- Antonio, 4.b: Uđe Crnogorac u vagon gdje sjede tri crnca i pita ih: Dečki, jel' ovdje šta gorilo?
 - Martina, 4.a: Kako spava slovenski predsjednik?
 - Noge mu u Hrvatskoj a glava u Austriji.

9. Tko ti je uzor?
- Ivana, 3.a: roditelji
 - Valentina, 1.a: brat

10. S kojom bi slavnom osobom htio/htjela provesti dan?
- Ina, 4.a: Mario Ančić
 - Vedrana, 4.a: George Clooney
 - Kristina, 4.a: William Levy

11. Da osvojiš milijun...prvo bi...
- Mia, 4.a: obavila shopping s Belom
 - Matija, 3.b: Počastio prijatelje i curu :)

12. Da uloviš zlatnu ribicu koje bi tri želje poželio/poželjela?
- Ivančica, 3.a: put oko svijeta, govornička, bungee jumping
 - Matej, 1.b: završiti dobar fax, biti zdrav i uspjeti u sportu

13. Najdraži odjevni predmet?
- Anđela, 1.b: palestinka
 - Marina, 2.a: roza majica

14. Što prvo primijetiš na curi/dečku?
- Stjepan, 4.b: osmijeh
 - Antun, 2.b: oči
 - Nika, 2.b: ruke

15. Najljepši dečko/cura na svijetu?
- Tomislava, 4.b: William Levy
 - Luka, 4.a: Adriana Lima

16. Najdraža pjesma?
- Iva, 3.a: Rolling Stones – Wild Horses
 - Kristina, 4.a: Beyonce – Halo

17. Tri stvari koje bi ponio na pusti otok?
- Josip, 2.a: curu, gajbu piva i ležaljku
 - Ana, 2.a: Marinu, patera i pedagoginju :)

20. Koju bi zemlju najradije posjetio/la?
- Danijel, 3.a: Engleska
 - Josipa, 4.a: Engleska
 - Gabriela i Kristina, 4.a: Kuba :)

18. Bez čega ne možeš zamisliti dan?
- Matej, 1.b: bez najdražih patika
 - Adam, 4.b bez škole xD

19. S kojom bi slavnom osobom zaglavio/la u liftu?
- Gabriela 4.a: s Tysonom Ballouom
 - Matea, 3.a: s Ljudevitom i Josipom :)

9. Koje bi tri želje zaželjeli kada biste ulovili zlatnu ribicu?
- -prof. Bitunjac: zdravu obitelj, pravu ljubav i dovoljno novaca u svakom trenutku
 - -prof. Butković: zdravlje djece, da muž prestane pušiti i pitku vodu za sve

1. Jeste li zaljubljeni?
- -prof. Alar: Daaaa
 - -prof. Blažević: Ne!
 - -prof. Papić: Da

2. S kojom biste slavnom osobom zaglavili u liftu?
- -prof. Wachtler: Jeremy Irons
 - -prof. Butković: Brad Pitt
 - -prof. Bitunjac: Orlando Bloom
 - -prof. Majić: S mužem, jer se malo viđamo pa se nemamo vremena niti pravo posvađati, Colin Firth, bio bi moj drugi izbor!
 - -prof. Alar: Federer

3. Da osvojite milijun...prvo biste...
- -prof. Sertić: kupila bih Mercedes
 - -prof. Palvlić: riješila se minusa

4. Što najviše volite jesti i piti?
- -prof. Lacković: vodu i punjenu papriku
 - -prof. Sertić: sok od jabuke i špinat

5. Koju bi stranu zemlju najviše željeli posjetiti?
- -prof. Matičević: Kosovo
 - -prof. Lacković: Egipat

6. Bavite li se čime u slobodno vrijeme?
- -prof. Bitunjac: aerobicom
 - -prof. Papić: planinarenjem

7. Koje biste tri stvari ponijeli na puti otok?
- -prof. Wachtler: sjekiru, upaljač i muža
 - -prof. Blažević: 3 žene

8. Najbolje mjesto na ljetovanje?
- -prof. Majić: Murter, kod prijatelja
 - -prof. Tolić: Brela
 - -prof. Lacković: okolica Zadra

10. Najbolja knjiga?
- prof. Špicer: Gospodar prstenova
 - prof. Papić: Da Vincijev kod

Listajući stare primjerke Anabazisa u potrazi za novim idejama i inspiracijom, naišla sam u sadržaju u jednome od njih na naslov "Ruže i bombe". Sam naslov mi se svidio. Bila je to kolumna koju je započeo pisati naš bivši učenik Jure Samar-džić. Kolumna mi se svidjela i odlučila sam je nastaviti!

Moj prethodnik bavio se podjelom ruža i bombi stvarima u školi koje je smatrao bitnima. Tako sam i ja po uzoru na nje-ga odlučila podijeliti nekoliko ruža i bombi važnijim događajima i osobama do sada u školskoj godini.

Prva ruža ide profesorici Meliti Gabaldo! Nedostajete nam i vratite se što prije...!

Druga ružu dajem profesorici Jasminki Pavlič koja se vratila i sada nas ponovno podučava divnoj nam znanosti – fizici.

Sljedeću ružu, treću po redu, dajem svim našim prošlogodnjetnim putovanjima (u Rim, Beč – Budimpeštu – Prag – Bratislavu i Grčku). Svima nam je bilo odlično i veselimo se putovanjima ovoga ljeta!

Četvrta ruža ide svima onima koji su sudjelovali u bilo kakvom obliku natjecanja (bez obzira na uspjeh) i predstavljali našu školu. Bravo!

Petu ružu dajem "fazanima" koji su preživjeli prvi razred i odlučili i dalje ostati kod nas. Hm, sad su vam ostale još samo 3 godine...

Šesta ruža ide svim biserima i anegdotama kojima smo se smijali do sada na nastavi. Neke od njih može-te pročitati u ovim školskim novinama.

Sedmu ružu dajem uvođenju odmora od 10 min na-kon petog sata (i skraćivanju zadnjeg sata 5 min).

Na kraju, osmu ružu dajem urednicima i cijeloj novi-narskoj ekipi, koja je udružila snage i za vas stvorila ovo iznimno zanimljivo i poučno štivo, hehe... Bravo za nas!

Na bombama ću ove godine biti škrt (ipak smo tek oživjeli kolumnu). Dodijelit ću samo jednu.

Bombu dajem neizdrživim gužvama u garderobama na početku i na kraju nastave! Nadležni, poduzmite nešto po tom pitanju!

I to bi bilo sve za sada. Budete li imali kakvih primjed-bi ili pak pozitivnih komentara na bilo što, slobodno nam se javite u redakciju Anabazisa (do tada ćemo valjda imati stalnu lokaciju i radno vrijeme). Do slje-dećeg čitanja!

Ana Marija Gruičić, 2.b

MALI ŠKOLSKI POJMOVNIK

UČENICI: wild horses
LATINSKI: "barem minus"
NAŠE ZNANJE: minimal-izam
PREPISIVANJE: brate, pomagaj!
ISPITIVANJE: nemoj sreće, nemoj danas...
ZVONO: Superman

NEOPRAVDANI: zločin i kazna
ŠTREBER NA TESTU: junak našeg doba
RAVNATELJ: the boss
SVJEDODŽBA: crno na bijelo
DVOJKA: no sikiriki, sikiriki no, no, no...

Ana Marija Gruičić, Matea Đaković, Ivana Pospíšil

Zar ste zaista mislili da u ovoj gimnaziji uvijek vlada red, rad i disciplina? Nadamo se da niste, ali ako jeste... slijedeći biseri svjedoče da ste se grdno prevarili

Prof. Krumes: „znači, u ponedjeljak pišete ovaj test što se ne najavljuje...!“

Iz tjelesnog radimo kolut nazad kroz stoj na rukama.
Prof. Tolić: „Ja ću vam sad pokazati, ali u skladu sa svojim stanjem.“ (počne kašljati)
Ana: „A čovječe, svaki sat nešto drugo kaže!“

Kemija je i profesorica kiše.
Razred: „Nazdravlje!“
Prof. : „Da, da, nazdravlje, al da Bog da se razboljela na dva tjedna!“
Martin: „Na jedan je dovoljno!“

Sanja pod grčkim leži na klupi.
Prof. dođe do nje i stavi joj ruku na rame.
Sanja (mислеći da je to Marina napravila): „Jooj, de me češkaj!“
Prof. : „Ma da ne bi još i to!?“

Prof. Matičević: „Sanja, pa šta radiš ti?“
Sanja: „Lapim!“

Profesorica: I je li ljubav Pirama i Tizbe na kraju ipak pobijedila?
Učenik: Naravno- nalaze se u istoj posudi i još se vole.
Samo u drugom agregatnom stanju.

Učenik: Antigonu uopće nisam razumio. Pa pisana je na starodubrovačkom!

Učenik: Postoje dijalozi i postoje razgovori između dvoje i više ljudi.

Profesorica: Jeste li doživjeli krivocrtno gibanje?
Učenica: Da. U rubrici.

Profesorica: Giba li se padobranac pravocrtno?
Učenik: Ovisi je li mu se otvorio padobran.

Učenik (zbunjen logaritmima): I tko tu koga potencira?!?

Profesorica: Što je to kompleksna ravnina?
Učenik: Ravnina koja ima komplekse.
Učenik: Badesee..pa to je jezero..
Profesorica: Ali kakvo jezero?
Učenik: Mineralno jezero.

Profesorica: Što je još napisao Dostojevski?
Učenica: Braću Kauzamerovu.

Profesorica: Ako fali željeza u krvi, nastupa an..
Učenik: Anomija!

Profesorica: Što su ilirske čitaonice?
Učenik: Pa..to su čitaonice u kojima se vjerojatno čitalo.

Profesorica: Prozorčići ne mogu sami visjeti u zraku!

Učenica: Goethe je napisao Gavrana.

Profesorica: U rečenici „grmi“, tko/što grmi?
Učenik: Grm grmi.

Profesorica: Koje je stoljeće bilo prije 300 godina?
Učenica: Devetnaesto.

Profesorica: Paralelogram ima dvije pruge.
Učenica: Pruge ili druge?

Profesorica: Još nisi naučio pjesmicu o drugom Newtonovu zakonu? Ma hajde. Daje se na znanje, sila masi..
Učenik: Snagu daje.

Učenik: I write fluently.

Profesor: I oni razmijeniše robove i njive.
Učenica: Robove ili grobove.

Profesor: Imamo još vremena do Uskrsa. To je tek u iduću srijedu.

Profesor: U Trstu drveni kipovi glume mramor.

Profesorica: Pretvori 56,3 gigavolta u osnovnu mjernu jedinicu.
Učenik: Da, u megabajte.

Učenik: Oznaka za brzinu je S kao speed.

Profesorica: Zašto se knjiga zove Lovac u žitu?
Učenik: Pa zato što je kad je bio mali htio biti lovac.

Učenik: Josip II. je nakon smrti povukao većinu svojih reformi.

Profesor: U Neumu ima gotovo preko 100% hrvatskog stanovništva.

ORA ET LABORA!

Kako smo uređivali novine...

Hmmm...

Novinarska - all together

Okrugli stol

Još niste gotovi...

Jea, gotovi smo !!

- THE END -

aaaaaaaaa

aktivnosti u wc-u
za koje razrednica
ne zna

bar kod atak

hmmm.. ništa
mi nije jasno

božićno drveće

što se ovdje događa?

Turbosuperkulerska

kissy, kissy

kišobran za dvoje

beelj

vrijeme je za ručak

To be continued... (nadamo se)